

Sygn. akt IV P 545/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 grudnia 2021 roku

Sąd Rejonowy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w T.

w składzie: Przewodniczący: Sędzia Alina Kordus-Krajewska

po rozpoznaniu w dniu 23 grudnia 2021 roku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa R. C. (1) , W. G. (1) , J. J. (1), A. Ł. (1) , A. K. (1) , M. P. (1)

przeciwko Skarbowi Państwa - Ministrowi (...) i (...), Ministerstwu (...) i (...), Skarbowi Państwa – Wojewodzie (...) oraz (...) Urzędowi Wojewódzkiemu w B.

o zapłatę

I. Oddała powództwa,

II. Nie obciąża powodów kosztami procesu pozwanych,

III. Kosztami sądowymi obciąża Skarb Państwa.

Sędzia Alina Kordus-Krajewska

Sygn. akt IV P 545/18

UZASADNIENIE

Powód J. J. (1) wniósł pozew przeciwko (...) Urzędowi Wojewódzkiemu w B., ewentualnie przeciwko Ministerstwu Finansów, ewentualnie przeciwko Ministerstwu (...) i (...), ewentualnie przeciwko Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, wskazując wartość przedmiotu sporu 115.732 zł i wnosząc o zapłatę z tytułu zaległego wynagrodzenia za pracę, z tytułu ekwiwalentu za pranie odzieży, tytułem nagrody jubileuszowej, tytułem ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy, tytułem odpłaty w związku z rozwiązaniem umowy o pracę z przyczyn nie dotyczących pracowników, tytułem odszkodowania za skrócony okres wypowiedzenia z art. 36¹ §1 k.p., tytułem premii wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, a dodatkowo o dopuszczenie do pracy, zaś ewentualnie o stwierdzenie istnienia stosunku pracy pomiędzy powodem i pozwanym na skutek przejścia zakładu pracy w trybie art. 23¹ k.p. z dniem 31 sierpnia 2018 r. Wniesiono również o zwrot kosztów procesu.

Powód uzasadniał, że dniu 1 stycznia 2001 r. doszło do prywatyzacji poprzez oddanie Fabryce (...) z siedzibą w T. do odpłatnego korzystania byłego przedsiębiorstwa państwowego Fabryki (...) na mocy umowy z dnia 22 grudnia 2000 r. na podstawie przepisów ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji z dnia 30 sierpnia 1996 r. Na przedmiot umowy składał się zespół składników materialnych i niematerialnych przeznaczanych do realizacji określonych zadań gospodarczych obejmujących wszystko co wchodziło w skład byłego przedsiębiorstwa państwowego Fabryki (...) w rozumieniu art. 55¹ k.c. według stanu na dzień 31 grudnia 2000 r. Integralną część umowy stanowił załącznik nr 1 w postaci wykazu składników majątku trwałego przedsiębiorstwa oraz załącznik nr 2 w postaci 4 odpisów z ksiąg wieczystych nieruchomości o numerach Kw (...), Kw (...), Kw (...) i Kw (...). Przejęcie przedmiotu nastąpiło w dniu 1 stycznia 2001 r. na podstawie protokołu zdawczo - odbiorczego sporządzonego w tym samym dniu. Jak podawano

dalej stosowanie do treści art. 23¹ §1 k.p. w zw. z art. 44 ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji w brzmieniu na moment zawarcia umowy z dnia 22 grudnia 2000 r. i § 13 ust. 1 umowy z dnia 22 grudnia 2000 r. (...) stał się z mocy prawa pracodawcą pracowników byłego przedsiębiorstwa państwowego Fabryki (...). Wskazywano, że w czasie trwania umowy, zakład popadł w ogromne problemy finansowe, z uwagi na wprowadzenie opłat urzędowych od wodomierzy naliczanych i pobieranych od każdej sztuki wodomierza przed wprowadzeniem na rynek aż o blisko 300 % , co wyrządziło bardzo poważaną szkodę spółce rządu co najmniej 50 mln zł (tylko na 2006 r.) i stało się przyczyną dalszych problemów spółki na skutek braku współdziałania ze strony właściciela majątku - Skarbu Państwa, co doprowadzało finalnie spółkę (...) do ruiny. Wskazano, że pismem z dnia 21 marca 2007 r. Skarb Państwa złożył spółce (...) oświadczenie o rozwiązaniu umowy prywatyzacyjnej ze skutkiem natychmiastowym, zażądał zwrotu przedmiotu umowy prywatyzacyjnej (w całości), a następnie wdrożył postępowanie sądowe o wydanie majątku przed Sądem Okręgowym w Toruniu, I C 1249/07 - początkowo całego przedsiębiorstwa objętego umową prywatyzacyjną, a następnie ograniczył powództwo do części składników tego majątku. Podano, że postępowanie sądowe było kontynuowane pomimo wielokrotnych propozycji ugodowych składanych przez spółkę (...) polegających na propozycji wydania Skarbowi Państwa przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 55¹ kc, czyli „w ruchu” - tak jak przejęła to przedsiębiorstwo spółka w dniu 1 stycznia 2001 r. na mocy umowy prywatyzacyjnej. Ostatecznie Sąd Okręgowy w Toruniu wydał w dniu 20 marca 2017 r. wyrok uwzględniający powództwo po modyfikacji, sygn. akt IC 1249/07. Wyrok ten został utrzymany w mocy przez Sąd Apelacyjny w Gdańsku wyrokiem z dnia 12 lipca 2018 r., V ACa 548/17. Uzasadniano, że spółka dnia 31 sierpnia 2018 r. po ponagleniach z jej strony, przekazała Skarbowi Państwa reprezentowanemu przez Wojewodę (...) składniki majątku objęte wyrokiem Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 20.03.2017 r., sygnalizując kwestię pracowniczą.

Powód wskazywał, że był zatrudniony w spółce (...) Fabryka Zintegrowanych Systemów (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w T., na podstawie umów o pracę i że nie zostało wypłacone mu wynagrodzenie, premie, ekwiwalenty za pranie odzieży i urlop wypoczynkowy, odprawy i odszkodowania, którego dochodzi w pozwie. Zdaniem powoda Wojewoda (...) oraz Minister (...) i (...) stwierdzili błędnie, że Skarb Państwa nie stał się ich pracodawcą nie podając w tym zakresie żadnych merytorycznych argumentów. Powód powołał się na treść art. 23(1) k.p., wskazując, że z tej regulacji wynika automatyczny skutek w postaci wstąpienia nowego pracodawcy w stosunki pracy poprzedniego pracodawcy w przypadku gdy dojdzie do przejścia zakładu pracy, a tym samym solidarne zobowiązanie do zapłaty zaległych należności. Wskazano, że pismem z dnia 22 października 2018 r. (...) Fabryka Zintegrowanych Systemów (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w T. uznał w całości dochodzone w sprawie roszczenia.

W zakresie roszczenia o dopuszczenia do pracy powód uzasadniał, że pozwany nie dopuścił ich do pracy stwierdzając, że nie doszło do przejścia zakładu pracy w rozumieniu art. 23¹ k.p., z czym powód się nie zgadza. Powód nie ma dostępu do miejsca pracy – znajdującego się pod adresem ul. (...), (...)-(...) T..

W zakresie roszczenia ewentualnego, z racji faktu, że do chwili obecnej pozwany neguje przejście zakładu pracy w trybie art. 23¹ k.p. konieczne stało się zdaniem powoda, ustalenie istnienia w dalszym ciągu stosunku pracy na mocy art. 189 k.p.c. Interes prawny powoda w ustaleniu przejścia zakładu pracy ma wynikać z tego, że od ustaleń zależne są roszczenia ze stosunku pracy przysługujące powodowi od pozwanego.

Na zakończenie pozwu powód wniósł o zabezpieczenie powództwa. Postanowieniem z dnia 7 lutego 2019 r.. Sąd postanowił oddalić wniosek (k.95). Zażalenie powoda zostało oddalone postanowieniem Sądu Okręgowego(k.128) , który pozostawił sądowi I instancji rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego.

W odpowiedzi na pozew pozwany (...) Urząd Wojewódzki w B. wniósł o oddalenie powództwa, ewentualnie o odrzucenie pozwu z uwagi na nieprawidłowe określenie strony pozwanej oraz o zwrot kosztów procesu, a także o wezwanie do udziału w sprawie w charakterze właściwego reprezentanta Skarbu Państwa – Ministra (...) (następcę prawnego kolejno: Ministra (...), Ministra (...) i (...)) ze zwolnienie (...) Urzędu Wojewódzkiego w B. od dalszego udziału w sprawie.

Pozwany wniósł o przyznanie mu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych z uwzględnieniem kosztów zastępstwa procesowego za postępowanie zabezpieczające.

Uzasadniając wniosek o odrzucenie pozwu, pozwany wskazał, że (...) Urząd Wojewódzki w B. nie może być stroną procesu, ponieważ nigdy nie był i nie mógł się stać pracodawcą powoda wskutek realizacji wyroku, z którym powodowie ten skutek wiążą. Stroną wyroku Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 20 marca 2017 r. sygn. akt I C 1249/07 jest Skarb Państwa reprezentowany przez Ministra (...) w W., nie (...) Urząd Wojewódzki w B.. Zdaniem pozwanego z żadnych innych zdarzeń lub czynności mających miejsce po dacie wyroku, nie wynika podstawa prawna do przypisania (...) Urzędowi Wojewódzkiemu roli pracodawcy powoda. (...) Urząd Wojewódzki jest aparatem pomocniczym organu administracji publicznej, którym jest Wojewoda (...), powołanym do obsługi tegoż organu.

Pozwany wskazał, że roszczenia wniesione przez powoda, są wzajemnie sprzeczne i wykluczające się, a powód kierują je wobec kilku jednostkom organizacyjnych Skarbu Państwa, które wskazuje jako potencjalnych legitymowanych w sprawie, bez wskazania jednej konkretnej jednostki, z działalnością której wiążą się dochodzone roszczenia. Zdaniem pozwanego, to na powódzie jako inicjatorze procesu ciąży obowiązek wykazania dlaczego rzekomy zwrot w dniu 31 sierpnia 2018 r. składników majątkowych na rzecz Skarbu Państwa, wymienionych w wyroku, miałyby wyczerpywać dyspozycje art. 23¹ k.p. Skutkiem rozwiązania umowy o oddanie przedsiębiorstwa do odpłatnego korzystania nie jest przywrócenie podmiotowości prawnej zlikwidowanemu przedsiębiorstwu państwowemu. W zależności od stopnia zorganizowania zwróconych po rozwiązaniu umowy składników majątkowych, mienie to będące własnością Skarbu Państwa wedle obowiązujących w dniu rozwiązania umowy przepisów albo mogło być powtórnie rozdysponowane w postaci przedsiębiorstwa (jeżeli mienie to stanowiło nadal zespół zorganizowanych składników w rozumieniu art. 55¹ k.c. albo mogło być sprzedane jego poszczególne składniki majątkowe. O ile jednak czynność prawna polegająca na oddaniu przedsiębiorstwa do korzystania miała za przedmiot przedsiębiorstwo w rozumieniu art. 55¹ k.c., to po rozwiązaniu umowy przedmiotem roszczeń windykacyjnych nie może być przedsiębiorstwo lecz „poszczególne jego składniki, które w zależności od czynnika „istotności" i stopnia organizacji mogą stać się w pewnej chwili przedsiębiorstwem" (por. wyrok Sądu Najwyższego sygn. akt II CKN 633/98). Przedmiotem powództwa Skarbu Państwa- Ministra (...) w W. (do kompetencji którego należało przejęcie uprawnień organu założycielskiego wobec byłego przedsiębiorstwa państwowego) w sprawie o sygn. akt I C 1249/07 nie było przedsiębiorstwo (...) w rozumieniu art. 55¹ k.c., a składniki majątkowe stanowiące uprzednio zorganizowaną część przedsiębiorstwa państwowego (...). Powód spostrzegł, że istota sporu sprowadza się do oceny czy realizacja wyroku Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 20 marca 2017 r. sygn. akt I C 1249/07 spowoduje skutek w postaci przejścia zakładu pracy na Skarb Państwa. Jego zdaniem trzeba mieć na uwadze, na co zwrócił trafnie uwagę Sąd II instancji przy rozpatrywaniu zażaleń na postanowienia w przedmiocie oddalenia wniosków o udzielenie zabezpieczenia, że przepis art. 23¹ k.p. ma zastosowanie tylko w sytuacji gdy w momencie przejścia całości lub części zakładu pracy w znaczeniu przedmiotowym przez innego pracodawcę, trwa dany stosunek pracy. Do przejścia pracownika przez nowego pracodawcę nie dochodzi, jeżeli w momencie przejścia zakładu pracy stosunek pracy był już rozwiązany (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17.02.1999 r. sygn. akt I PKN 569/98). Powód wniesionym pozwem domagał się świadczeń związanych z rozwiązaniem umowy o pracę, a z drugiej strony wnosił o dopuszczenie do pracy, co oznacza kontynuowanie stosunku pracy, stąd powoływanie się na treść powyższego przepisu art. 23¹ k.p, wobec przeciwstawności roszczeń, wydaje się być wątpliwe i uzasadnia oddalenie powództwa. W dalszej kolejności wskazano, że w dniu 31 sierpnia 2018 r. nie dokonał się zwrot składników majątkowych wymienionych w sentencji wyroku. Protokół z tego dnia, nie ma znaczenia jakie mu powód mu przypisuje. W tym dniu przedstawiciele Wojewody w obecności przedstawicieli (...) dokonali czynności dotyczących zabezpieczenia majątku Skarbu Państwa, a nie jego przejścia, na okoliczność czego został niniejszy protokół spisany. Wskazano, że po uprawomocnieniu się wyroku Wojewoda (...) podjął działania mające na celu zabezpieczenie mienia Skarbu Państwa, jego zinwentaryzowanie inastępnie przejście. Wojewoda (...) nie był stroną w sprawie o sygn. akt I C 1249/07, jednak podstawą prawną działań Wojewody jest przepis art. 35 ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz.U. z 2018 r., poz. 1182). Przepis ten stanowi, że do czasu rozstrzygnięcia o sposobie zagospodarowania mieniem państwowym, właściwy wojewoda

wykonuje uprawnienia przysługujące Skarbowi Państwa wobec innego niż środki finansowe mienia pozostałego po rozwiązanych bądź wygasłych umowach o oddanie przedsiębiorstwa do odpłatnego korzystania. O sposobie zagospodarowania mieniem państwowym przejętym po rozwiązanych lub wygasłych umowach prywatyzacyjnych, nie decyduje wojewoda, co także przemawia za zwolnieniem go od udziału w niniejszej sprawie. Czynności wojewody w przedmiotowej sprawie podjęte w sierpniu 2018 r. miały na celu przede wszystkim zabezpieczenie przejmowanego mienia, następnie jego zinventaryzowanie i identyfikacja aby w konsekwencji możliwe było jego przejęcie.

Uzasadniano, że w ramach czynności zabezpieczających w dniu 14 sierpnia 2018 r. został podpisany pierwszy protokół z udziałem Wojewody oraz przedstawicieli (...), którego celem było ustalenie zasad postępowania w sprawie wydania i inwentaryzacji majątku Skarbu Państwa w związku z prawomocnym wyrokiem. Protokół ten w pkt. 5 określał zasadę postępowania z dokumentacją pracowniczą oraz wprost wskazywał, że pracownicy Spółki (...) nie będą przejęci przez Wojewodę (...). W dniu 31 sierpnia 2018 r., który miał na celu zabezpieczenie mienia (nieruchomości i budynków) wraz z terenem, wprowadzał na teren zakładu firmę ochroniarską w celu jego ochrony ponadto określał zasady i harmonogram czynności w związku z przejmowaniem majątku i realizacją wyroku Sądu Okręgowego w Toruniu. Pozwany twierdził, że proces odbioru majątku wymagał w pierwszej kolejności zidentyfikowania poszczególnych elementów majątku ponieważ tylko nieruchomości wskazane w wyroku nie budziły wątpliwości co do tożsamości natomiast pozostałe składniki wymienione w sentencji wyroku będące mieniem ruchomym należało w pierwszej kolejności zidentyfikować aby je następnie można było przejąć. Protokoły podpisano aby ustalić zasady postępowania w zakresie przejęcia majątku oraz spisać składniki majątku zastanego na terenie zakładu oraz ustalić, które z nich będą przedmiotem faktycznego przejęcia. Podano, że protokół z dnia 31 sierpnia 2018 r. zawiera 36 załączników sporządzonych przez Wojewodę (...), a załącznik nr 37 jest dokumentem stworzonym przez Spółkę (...) i stanowi polecenie służbowe nr (...) Prezesa spółki w przedmiocie przeprowadzenia inwentaryzacji środków trwałych wg stanu na dzień 30 sierpnia 2018 r. Wojewoda (...) potwierdził, że taką inwentaryzację środków trwałych spółka przeprowadziła niemniej Wojewoda (...) nie przyjął jej, do czego miał prawo i przystąpił do samodzielnego spisu z natury składników majątkowych znajdujących się w spółce powołując w tym celu komisję inwentaryzacyjną składającą się z pracowników (...) Urzędu Wojewódzkiego w B.- Wydziału (...) Skarbu Państwa. W żadnym wypadku nie ma podstaw aby twierdzić, że na podstawie protokołu z dnia 31 sierpnia 2018 r. doszło do dobrowolnego wydania majątku przez spółkę określonego w tytule wykonawczym. Zdaniem pozwanego, jest to twierdzenie całkowicie bezzasadne i nie mające oparcia w faktach. W dalszej kolejności pozwany wskazywał, że protokół z czynności wykonanych dnia 31 sierpnia 2018 r., w punkcie 1 określał możliwość korzystania przez Metron z pomieszczeń parteru, I i II piętra biurowca w celu uporządkowania dokumentacji pracowniczej oraz przygotowania dokumentów dla zwalnianych pracowników (wypowiedzeń, świadectw pracy). Strony ustaliły, że czynności zakończą się do dnia 30 września 2018 r. i następnie nieruchomość wraz z niniejszymi częściami budynku zostanie wydana Skarbowi Państwa, co nie nastąpiło, mimo przedłużania terminów. Strony uzgodniły także, że do końca września 2018 r., opróżniony zostanie magazyn, w którym miały się znaleźć wszystkie rzeczy ruchome, które nie stanowią własności Skarbu Państwa, zostały nabyte przez Metron w trakcie jej działalności i stanowią jej własność lub osób trzecich. Lista rzeczy ruchomych stanowiących własność Metron nie została do dziś sporządzona, ani rzeczy te wyodrębnione. Nigdy nie nastąpiło dobrowolne przekazanie wszystkich pomieszczeń w budynku posadowionym na nieruchomości objętej księgą wieczystą KW (...), stąd wniosek pozwanego z dnia 28 listopada 2018 r. o wszczęcie egzekucji skierowany do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Toruniu D. Z.. Komornik Sądowy D. Z. wszczął i prowadzi przedmiotową egzekucję pod sygn. akt KM 3842/18. Wniosek egzekucyjny dotyczył wydania nieruchomości objętej ww. księgą wieczystą, na której posadowiony jest budynek biurowca i zawierał żądanie wydania nieruchomości i wprowadzenie w posiadanie w zakresie parteru, I i II piętra budynku. Egzekucja jest prowadzona nadal. Pozwany nie wszedł w posiadanie niniejszych części budynku, nadal są one w posiadaniu Spółki (...). A zatem twierdzenie powoda, że w dniu 31 sierpnia 2018 r. nastąpiło dobrowolne przekazanie składników majątkowych i nieruchomości wymienionych w wyroku Sądu Okręgowego w Toruniu w sprawie o sygn. akt I C 1249/07 wskutek czego nastąpiło przejście zakładu pracy na podstawie art. 23¹ k.p. jest twierdzeniem bezpodstawnym, nie mającym oparcia w faktach. Pozwany twierdził, że gdyby jednak do wydania nieruchomości i ruchomości określonych w sentencji wyroku doszło to i tak realizacja przedmiotowego wyroku nie oznacza, że znajdzie zastosowanie art. 23¹ k.p. Przepisy ustawy z dnia 30 sierpnia 1996

r. o komercjalizacji i niektórych uprawnieniach pracowników w art. 44 stanowiły, iż do stosunków pracy, których stroną było przedsiębiorstwo państwowe prywatyzowane bezpośrednio, art. 23¹ k.p. miał odpowiednie zastosowanie. Expressis verbis odwołanie do przepisu art. 23¹ k.p. dotyczyło tylko sytuacji, w której przedsiębiorstwo państwowe było prywatyzowane; brak było natomiast analogicznej regulacji dotyczącej stosunków pracy po rozwiązaniu umowy prywatyzacyjnej. W dalszej kolejności pozwany przytoczył judykaty, które miały wypełnić pozorną lukę prawną, na którą się powoływał. W ocenie pozwanego przedmiotem wyroku, z którym powodowie łączą zastosowanie art. 23¹ k.p. nie jest przedsiębiorstwo w rozumieniu art. 55¹ k.c. jako zorganizowana całość lecz poszczególne jego składniki, które w istocie nie zostały jeszcze przejęte przez pozwanego, a zatem powództwo jest co najmniej przedwczesne. Dla oceny powództwa istotna jest ocena mienia faktycznie przejętego przez Skarb Państwa w związku z realizacją przedmiotowego wyroku, a nie tego, które pierwotnie było wskazane w spisie składników majątkowych w załącznikach do umowy prywatyzacyjnej, czy nawet w wyroku. Mienie to nie zostało jeszcze w całości przejęte przez Skarb Państwa, jego opis (spis z natury) jest przedmiotem opinii zleconej przez pozwanego niemniej już w tej chwili można stwierdzić „gołym okiem”, że majątek podlegający faktycznemu przekazaniu w związku z realizacją wyroku Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 20 marca 2017 r. jest w bardzo złym stanie technicznym, jest zużyty; zniszczone urządzenia i maszyny służące do produkcji nie nadają się w tej chwili do tego. Pozwany podkreślił, że środki techniczne (maszyny, urządzenia) nie były eksploatowane ponieważ spółka dokonała zwolnień pracowników i zaprzestała produkcji. Środki techniczne zastane w zakładzie nie były badane przez pozwanego pod kątem sprawności technicznej z uwagi na brak operatorów. Pozwany podał, że nie prowadzi i nie zamierza prowadzić działalności gospodarczej w zakresie produkcji wodomierzy. Po 19 latach wydane linie produkcyjne nie nadają się do prowadzenia produkcji, trudno też stwierdzić, czy są one kompletne. Ponadto nie wiadomo w jakiej części produkcja była prowadzona w oparciu o urządzenia należące do innych podmiotów (w tym do spółek powiązanych i zależnych od (...)), nie zaś przejętych od Skarbu Państwa. Pozwany zauważył, że podlegające przejęciu składniki majątkowe nie stanowią całości gospodarczej i nie mogą być dalej rozdysponowane przez Skarb Państwa jako pewna zorganizowana całość składników, tworząca przedsiębiorstwo, a jedynie jako poszczególne składniki. Podlegające wydaniu składniki majątkowe cechują się wysokim stopniem zużycia i zniszczenia, bez zdolności produkcyjnej. Znaczna część składników majątkowych będących środkami trwałymi objęta wyrokiem Sądu Okręgowego w Toruniu I C 1249/07 z uwagi na zużycie lub stopień zniszczenia będzie przedmiotem sprzedaży jako złom co wynika z Raportu z wyceny (...) sporządzonym na zlecenie pozwanego przez rzeczoznawcę M. B. w dniu 25 grudnia 2018 r., a zatem bez jakiejkolwiek zdolności produkcyjnej. Część składników majątkowych będąca środkami trwałymi objęta ww. wyrokiem została zidentyfikowana jako zabytki, a zatem również bez zdolności produkcyjnej co wynika z Raportu z wyceny (...). Na terenie zakładu znajdują się także środki trwale nie objęte ww. wyrokiem co wynika z kolejnego raportu z identyfikacji 93/2018 r. Część składników majątkowych będących środkami trwałymi objętych wyrokiem Sądu Okręgowego została ujęta w Raporcie z wyceny (...) jako zdatna do sprzedaży ale jak zastrzegł rzeczoznawca nie była ustalana ich sprawność techniczna, a zatem ich zdolność produkcyjna jest nieustalona. Wykazanie, że w oparciu o składniki majątkowe podlegające przejęciu przez Skarb Państwa zgodnie z wyrokiem Sądu, z realizacją którego powód łączy skutek z art. 23¹ k.p., może być prowadzona działalność gospodarcza ponieważ są one w pełni sprawne technicznie i mają zdolność produkcyjną, ciąży na powodzie, którzy tego nie wykazali. Według wiedzy pozwanego maszyny, urządzenia, linie technologiczne będące składnikami przejmowanego majątku są w złym stanie technicznym i nie nadają się do produkcji. Pozwany podkreślił, że Skarb Państwa reprezentowany przez jednostki organizacyjne wymienione w pozwie, nie ma obiektywnej możliwości prowadzenia działalności gospodarczej zbliżonej do tego, czym się zajmowała spółka, ponieważ wymienione jednostki organizacyjne Skarbu Państwa nie są do tego powołane, nie taka jest ich rola. Co więcej, jak wskazał pozwany, działalność gospodarcza o charakterze produkcyjnym, przemysłowym prowadzona przez Skarbu Państwa w oparciu o składniki majątkowe podlegające przejęciu byłaby niemożliwa ponieważ byłaby niezgodna z planem zagospodarowania przestrzennego uchwalonym dla terenu, na którym mieści się zakład.

Postanowieniem z dnia 1 października 2019 r. postępowanie zostało zawieszona na podstawie art. 177§1 pkt 6 k.p.c. Postępowanie zostało podjęte z dniem 9 grudnia 2019 r.

Powód w toku postępowania częściowo ograniczał powództwo. Postanowieniem z dnia 17 stycznia 2019r. Sąd na podstawie art. 355 §1 i 3 k.p.c. umorzył postępowanie w części o zapłatę wynagrodzenia, premii, ekwiwalentu za pranie odzieży, ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy, odprawy i odszkodowania w kwocie 60862,48 zł (sześćdziesiąt tysięcy osiemset sześćdziesiąt dwa złote czterdzieści osiem groszy) Kolejne częściowe umorzenie nastąpiło postanowieniem z dnia 28 marca 2019 roku. W piśmie z dnia 23 marca 2020 r. J. J. (1) ograniczył powództwo poprzez cofnięcie roszczenia o dopuszczenie do pracy (k. 439 akt głównych)

Postanowieniem z dnia 29 września 2020 r. postępowanie w zakresie roszczenia J. J. (1) o dopuszczenie do pracy zostało umorzone.

Ostateczne częściowe umorzenie roszczeń powoda nastąpiło postanowieniem dnia 24 czerwca 2021 roku.

Zarządzeniem z dnia 29 września 2020 r. na podstawie art. 67§2 k.p.c. zawiadomiono Skarb Państwa- Ministerstwo (...) o toczącym się postępowaniu (k.725).

W stanowisku Skarbu Państwa wskazano, że w ocenie Ministra (...), Pracy i (...) nie jest zasadny wniosek, iż w sprawie z powództwa J. J. (1), byłego pracownika spółki (...) Zintegrowanych Systemów (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w T., czynności procesowe za Skarb Państwa podejmować powinien Minister (...), Pracy i (...). Organ wskazał na rys historyczny sprawy, z którego trzeba wywnioskować, że nie doszło w niniejszej sprawie do wydania „całego” przedsiębiorstwa - przedsiębiorstwa jako całości, a sam powód na stronie 6 pozwu przyznaje, iż spółka (...) przekazała w dniu 31 sierpnia 2018 r. Skarbowi Państwa reprezentowanemu przez Wojewodę (...) składniki majątku objęte wyrokiem Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 20 marca 2017 r. Uzasadniano dalej, że w dniu 31 sierpnia 2018 r. Wojewoda (...) dokonał czynności dotyczących zabezpieczenia majątku Skarbu Państwa od spółki (...). W ocenie Ministra (...), Pracy i (...) zabezpieczenie majątku Skarbu Państwa, czy też wydanie Skarbowi Państwa określonych rzeczy ruchomych i nieruchomości - w realizacji prawomocnego wyroku sądu - nie może oznaczać „automatycznie” i nie oznacza w niniejszej sprawie, iż odpowiedzialność za zobowiązania spółki (...) ponosi Skarb Państwa w oparciu o art. 55⁴ k.c., jak również nie może oznaczać „automatycznie” i nie oznacza w niniejszej sprawie, iż w dniu 31 sierpnia 2018 r. doszło do przejścia zakładu pracy w rozumieniu art. 23¹ k.p. Niezależnie od powyższego podkreślono, że od dnia 31 sierpnia 2018 r. uprawnienia wobec zabezpieczonego majątku Skarbu Państwa wykonuje Wojewoda (...) i będzie wykonywał je do czasu rozstrzygnięcia o sposobie zagospodarowania mienia państwowego. Powyższe ma swoje źródło w przepisie art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 735, dalej: (...)), który stanowi podstawę do podejmowania przez właściwego wojewodę działań w stosunku do mienia pozostałego po rozwiązanych bądź wygasłych umowach o oddanie przedsiębiorstwa do odpłatnego korzystania (art. 35 ust. 1 pkt 1 lit. b Ustawy). Wskazano, że na gruncie przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2020 r. poz. 65), organem właściwym w odniesieniu do nieruchomości stanowiących własność Skarbu Państwa jest starosta, wykonujący zadania z zakresu administracji rządowej (art. 4 pkt 9). W obecnym stanie prawnym Minister (...), Pracy i (...) reprezentuje Skarb Państwa w zakresie ewentualnego dochodzenia roszczeń wynikających z umów prywatyzacji bezpośredniej (i pośredniej). Na gruncie stosunków prawnych ze spółką (...), Pracy i (...) byłby obecnie właściwy do reprezentacji Skarbu Państwa jedynie w zakresie roszczeń wynikających z umowy prywatyzacji, nie jest jednak właściwym statio fisci Skarbu Państwa w odniesieniu do roszczeń powoda. Powyższe wynika z art. 106 ust. 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. przepisy wprowadzające ustawę o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 2260), zgodnie z którym, minister właściwy do spraw gospodarki wykonuje kompetencje ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa w sprawach umów prywatyzacji bezpośredniej, których przedmiotem jest rozporządzanie wszystkimi składnikami niematerialnymi i materialnymi majątku przedsiębiorstwa państwowego poprzez sprzedaż przedsiębiorstwa, wniesienie przedsiębiorstwa do spółki lub oddanie przedsiębiorstwa do odpłatnego korzystania, w tym w zakresie zawarcia i wykonania umów prywatyzacji bezpośredniej (oraz uprawnień pracowników). Zgodnie natomiast z § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 06 października 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra (...), Pracy i (...) (Dz. U. z 2020 r. poz. 1718), działem administracji

rządowej gospodarka kieruje obecnie Minister (...), Pracy i (...). Dochodzone przez powoda roszczenie nie wiąże się z działalnością Ministra (...), Pracy i (...) (w rozumieniu art. 67 § 2 k.p.c.).

Po zapoznaniu się ze stanowiskiem Wojewody (...) przedstawionym w piśmie z dnia 09 stycznia 2019 r. Minister (...), Pracy i (...) wskazał, że poparł przedstawione w nim na stronach 17-18 wnioski, między innymi, iż dla oceny żądań pozwu istotna jest okoliczność, że pozwany nie przejął funkcjonującego zakładu, jako zorganizowanej części służącej do produkcji, a jedynie poszczególne jego składniki majątkowe wskazane w wyroku, które nie posiadają zdolności produkcyjnej, co zgodnie z utrwalonym orzecznictwem przesądza o braku podstaw do twierdzenia, że do przejścia zakładu pracy na innego pracodawcę na podstawie art. 23¹ k.p. doszło. Żadna z jednostek organizacyjnych Skarbu Państwa wskazana w pozwie nie ma obiektywnej możliwości prowadzenia działalności gospodarczej, stworzenia stanowisk pracy i zatrudnienia pracowników, zbliżonej do działalności, którą zajmowała się Spółka (...) ponieważ wskazane w pozwie jednostki (organy i urzędy powołane do obsługi organów władzy publicznej) nie są powołane do prowadzenia działalności gospodarczej, jest to sprzeczne z ustawami je powołującymi, określającymi ich kompetencje i zakres działania, co zgodnie z utrwalonym orzecznictwem przesądza o braku podstaw do stwierdzenia, że doszło do przejścia zakładu pracy na innego pracodawcę na podstawie art. 23¹ k.p. Wskazano, że bardzo istotną okolicznością w niniejszej sprawie, podniesioną przez Wojewodę (...) i przyznaną przez powoda jest wystąpienie przez powoda z wnioskiem o wypłatę środków z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, przy jednoczesnym określeniu pracodawcy: (...) Zintegrowanych Systemów (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w T..

Powódka M. P. (2) wniosła pozew przeciwko (...) Urzędowi Wojewódzkemu w B., ewentualnie przeciwko Ministerstwu Finansów, ewentualnie przeciwko Ministerstwu (...) i (...), ewentualnie przeciwko Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, wskazując wartość przedmiotu sporu 30.569 zł i wnosząc o zapłatę z tytułu zaległego wynagrodzenia za pracę, z tytułu ekwiwalentu za pranie odzieży, tytułem nagrody jubileuszowej, tytułem ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy, tytułem odprawy w związku z rozwiązaniem umowy o pracę z przyczyn nie dotyczących pracowników, tytułem odszkodowania za skrócony okres wypowiedzenia z art. 36¹ §1 k.p., tytułem odprawy emerytalnej wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, a dodatkowo o dopuszczenie do pracy, zaś ewentualnie o stwierdzenie istnienia stosunku pracy pomiędzy powodem i pozwanym na skutek przejścia zakładu pracy w trybie art. 23¹ k.p. z dniem 31 sierpnia 2018 r. Wniesiono również o zwrot kosztów procesu.

Sprawa zarejestrowana została pod sygnaturą **akt IV P 591/18**.

Uzasadnienie pozwu było zasadniczo tożsame do uzasadnienia pozwu przedstawionym przez powoda J. J. (1).

Na zakończenie pozwu powódka wniosła o zabezpieczenie powództwa. Sąd Rejonowy postanowił oddalić wniosek o zabezpieczenie (k.78) . Zażalenie powódki zostało oddalone postanowieniem Sądu Okręgowego, który pozostawił sądowi I instancji rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego (k.112).

W odpowiedzi na pozew pozwany (...) Urząd Wojewódzki w B. wniósł o oddalenie powództwa, ewentualnie o odrzucenie pozwu z uwagi na nieprawidłowe określenie strony pozwanej oraz o zwrot kosztów procesu, a także o wezwanie do udziału w sprawie w charakterze właściwego reprezentanta Skarbu Państwa – Ministra (...) (następcę prawnego kolejno: Ministra (...), Ministra (...) i (...)) ze zwolnienie (...) Urzędu Wojewódzkiego w B. od dalszego udziału w sprawie.

Pozwany wniósł o przyznanie mu kosztów procesu , w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych z uwzględnieniem kosztów zastępstwa procesowego za postępowanie zabezpieczające.

Pozwany uzasadnił odpowiedź na pozew zasadniczo takimi samymi argumentami jak w sprawie z powództwa J. J. (1).

Postanowieniem z dnia 22 sierpnia 2019 r. postępowanie zostało zawieszona na podstawie art. 177§1 pkt 6 k.p.c. Postępowanie zostało podjęte z dniem 9 grudnia 2019 r.

Zarządzeniem z dnia 29 września 2020 r. na podstawie art. 67§2 k.p.c. zawiadomiono Skarb Państwa- Ministerstwo (...) o toczącym się postępowaniu (k.214).

W stanowisku Skarbu Państwa zajęto zasadniczo tożsame stanowisko jak w sprawie z powództwa J. J. (1).

W toku procesu powódka ograniczyła roszczenia.

Pismem z dnia 18 lutego 2019 r. powódka M. P. (2) cofnęła powództwo w zakresie roszczenia zasądzenia kwoty 6.500,07 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie tytułem odprawy za w związku rozwiązaniem umowy o pracę z przyczyn niedotyczących pracownika, bez zrzeczenia się roszczenia.

Postanowieniem z dnia 4 marca 2019 r. sąd wydał postanowienie w przedmiocie umorzenia postępowania w części o zapłatę odprawy w kwocie 6.500,07 zł.

W replice odpowiedzi na pozew M. P. (2) ograniczyła powództwo poprzez cofnięcie roszczenia o dopuszczenie do pracy, o zapłatę kwot: 2.172 zł tytułem wynagrodzenia za pracę za (...), 2.108,80 zł tytułem wynagrodzenia za pracę za (...), 621,42 zł tytułem ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy, 4.333,38 zł tytułem odszkodowania za skrócony czas wypowiedzenia.

Postanowieniem z dnia 29 września 2020 r. sąd umorzył postępowanie w zakresie roszczenia o dopuszczenie do pracy i o zapłatę kwot: 2.172 zł tytułem wynagrodzenia za pracę za sierpień 2018, 2.108,80 zł tytułem wynagrodzenia za pracę za wrzesień 2018, 621,42 zł tytułem ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy, 4.333,38 zł tytułem odszkodowania za skrócony czas wypowiedzenia.

Ostateczne częściowe umorzenie roszczeń powoda nastąpiło postanowieniem dnia 24 czerwca 2021 roku.

Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 17 grudnia 2020 r. sąd na podstawie art. 219 k.p.c. zarządził połączenie sprawy IV P 591/18 z powództwa M. P. (1) przeciwko (...) Urzędowi Wojewódzkiemu w B. ze sprawą IV P 545/18 z powództwa J. J. (1) przeciwko (...) Urzędowi Wojewódzkiemu w B. celem łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia i prowadzenie dalej pod wspólną sygnaturą **IV P 545/18**.

Powód A. Ł. (1) wniósł pozew przeciwko (...) Urzędowi Wojewódzkiemu w B., ewentualnie przeciwko Ministerstwu Finansów, ewentualnie przeciwko Ministerstwu (...) i (...), ewentualnie przeciwko Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, wskazując wartość przedmiotu sporu 254.783 zł i wnosząc o zapłatę z tytułu zaległego wynagrodzenia za pracę, tytułem nagrody jubileuszowej za 2013 i 2018 r., a dodatkowo o dopuszczenie do pracy, zaś ewentualnie o stwierdzenie istnienia stosunku pracy pomiędzy powodem i pozwanym na skutek przejścia zakładu pracy w trybie art. 23¹ k.p. z dniem 31 sierpnia 2018 r. Wniesiono również o zwrot kosztów procesu.

Sprawa zarejestrowana została pod sygnaturą **akt IV P 587/18**.

Uzasadnienie pozwu było zasadniczo tożsame do uzasadnienia pozwu przedstawionym przez powoda J. J. (1).

Na zakończenie pozwu powód wniósł o zabezpieczenie powództwa. Sąd Rejonowy postanowił oddalić wnioski o zabezpieczenie (k.76) . Zażalenie powoda zostało oddalone postanowieniem Sądu Okręgowego, który pozostawił sądowi I instancji rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego (k.122).

W odpowiedzi na pozew pozwany (...) Urząd Wojewódzki w B. wniósł o oddalenie powództwa, ewentualnie o odrzucenie pozwu z uwagi na nieprawidłowe określenie strony pozwanej oraz o zwrot kosztów procesu, a także o wezwanie do udziału w sprawie w charakterze właściwego reprezentanta Skarbu Państwa – Ministra (...) (następcę prawnego kolejno: Ministra (...), Ministra (...) i (...)) ze zwolnieniem (...) Urzędu Wojewódzkiego w B. od dalszego udziału w sprawie.

Pozwany wniósł o przyznanie mu kosztów procesu , w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych z uwzględnieniem kosztów zastępstwa procesowego za postępowanie zabezpieczające.

Pozwany uzasadnił odpowiedź na pozew zasadniczo takimi samymi argumentami jak w sprawie z powództwa J. J. (1).

Postanowieniem z dnia 22 sierpnia 2019 r. postępowanie zostało zawieszono na podstawie art. 177§1 pkt 6 k.p.c. Postępowanie zostało podjęte z dniem 9 grudnia 2019 r.

Zarządzeniem z dnia 29 września 2020 r. na podstawie art. 67§2 k.p.c. zawiadomiono Skarb Państwa- Ministerstwo (...) o toczącym się postępowaniu (k.214).

W stanowisku Skarbu Państwa zajęto zasadniczo tożsame stanowisko jak w sprawie z powództwa J. J. (1).

W toku procesu powód ograniczał roszczenia.

Pismem z dnia 29 stycznia 2019 r. A. Ł. (1) cofnął powództwo w zakresie dopuszczenia do pracy i roszczeń o zapłatę wynagrodzenia na kwotę 205.540,60 zł.

Postanowieniem z dnia 7 lutego 2019 r. sąd umorzył postępowanie w części o zapłatę w kwocie 205.540,60 zł i w zakresie dopuszczenia do pracy.

Ostateczne częściowe umorzenie roszczeń powoda nastąpiło postanowieniem dnia 24 czerwca 2021 roku.

Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 17 grudnia 2020 r. sąd na podstawie art. 219 k.p.c. zarządził połączenie sprawy IV P 587/18 z powództwa A. Ł. (1) przeciwko (...) Urzędowi Wojewódzkiemu w B. ze sprawą IV P 545/18 z powództwa J. J. (1) przeciwko (...) Urzędowi Wojewódzkiemu w B. celem łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia i prowadzenie dalej pod wspólną sygnaturą **IV P 545/18**.

Powódka A. K. (1) wniosła pozew przeciwko (...) Urzędowi Wojewódzkiemu w B., ewentualnie przeciwko Ministerstwu Finansów, ewentualnie przeciwko Ministerstwu (...) i (...), ewentualnie przeciwko Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, wskazując wartość przedmiotu sporu 381.315 zł i wnosząc o zapłatę z tytułu zaległego wynagrodzenia za pracę, tytułem nagrody jubileuszowej za 2012 r. i 2017 r., a dodatkowo o dopuszczenie do pracy, zaś ewentualnie o stwierdzenie istnienia stosunku pracy pomiędzy powodem i pozwanym na skutek przejścia zakładu pracy w trybie art. 23¹ k.p. z dniem 31 sierpnia 2018 r. Wniesiono również o zwrot kosztów procesu.

Sprawa zarejestrowana została pod sygnaturą akt **IV P 562/18**.

Uzasadnienie pozwu było zasadniczo tożsame do uzasadnienia pozwu przedstawionym przez powoda J. J. (1).

Na zakończenie pozwu powódka wniosła o zabezpieczenie powództwa. Sąd Rejonowy postanowił oddalić wniosek o zabezpieczenie (k.78) . Zażalenie powódki zostało oddalone postanowieniem Sądu Okręgowego, który pozostawił sądowi I instancji rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego (k.108).

W odpowiedzi na pozew pozwany (...) Urząd Wojewódzki w B. wniósł o oddalenie powództwa, ewentualnie o odrzucenie pozwu z uwagi na nieprawidłowe określenie strony pozwanej oraz o zwrot kosztów procesu, a także o wezwanie do udziału w sprawie w charakterze właściwego reprezentanta Skarbu Państwa – Ministra (...) (następcę prawnego kolejno: Ministra (...), Ministra (...) i (...)) ze zwolnienie (...) Urzędu Wojewódzkiego w B. od dalszego udziału w sprawie.

Pozwany wniósł o przyznanie mu kosztów procesu , w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych z uwzględnieniem kosztów zastępstwa procesowego za postępowanie zabezpieczające.

Pozwany uzasadnił odpowiedź na pozew zasadniczo takimi samymi argumentami jak w sprawie z powództwa J. J. (1).

Postanowieniem z dnia 22 sierpnia 2019 r. postępowanie zostało zawieszona na podstawie art. 177§1 pkt 6 k.p.c. Postępowanie zostało podjęte z dniem 9 grudnia 2019 r.

Zarządzeniem z dnia 29 września 2020 r. na podstawie art. 67§2 k.p.c. zawiadomiono Skarb Państwa- Ministerstwo (...) o toczącym się postępowaniu (k.213).

W stanowisku Skarbu Państwa zajęto zasadniczo tożsame stanowisko jak w sprawie z powództwa J. J. (1).

W toku procesu powódka ograniczyła roszczenia.

Uzasadnienie pozwu było tożsame do uzasadnienia pozwu przedstawionym przez J. J. (1), podobnie jak treści odpowiedzi na pozew i stanowiska Ministra (...), Pracy i (...).

Pismem z dnia 21 lutego 2019 r. powódka cofnęła powództwo w zakresie dopuszczenia do pracy oraz częściowo roszczeń o zapłatę.

Postanowieniem z dnia 14 marca 2019 r. sąd umorzył postępowanie co do cofniętej części pozwu.

Ostateczne częściowe umorzenie roszczeń powoda nastąpiło postanowieniem dnia 24 czerwca 2021 roku.

Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 17 grudnia 2020 r. sąd na podstawie art. 219 k.p.c. zarządził połączenie sprawy IV P 562/18 z powództwa A. K. (1) przeciwko (...) Urzędowi Wojewódzkiemu w B. ze sprawą IV P 545/18 z powództwa J. J. (1) przeciwko (...) Urzędowi Wojewódzkiemu w B. celem łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia i prowadzenie dalej pod wspólną sygnaturą **IV P 545/18**.

Powód W. G. (1) wniósł pozew przeciwko (...) Urzędowi Wojewódzkiemu w B., ewentualnie przeciwko Ministerstwu Finansów, ewentualnie przeciwko Ministerstwu (...) i (...), ewentualnie przeciwko Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, wskazując wartość przedmiotu sporu 28.348 zł i wnosząc o zapłatę z tytułu zaległego wynagrodzenia za pracę, z tytułu ekwiwalentu za pranie odzieży, tytułem nagrody jubileuszowej za 2009 r. i 2014 r. , tytułem ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy, tytułem odprawy w związku z rozwiązaniem umowy o pracę z przyczyn niedotyczących pracowników, tytułem odszkodowania za skrócony okres wypowiedzenia z art. 36¹ §1 k.p., wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, a dodatkowo o dopuszczenie do pracy, zaś ewentualnie o stwierdzenie istnienia stosunku pracy pomiędzy powodem i pozwanym na skutek przejścia zakładu pracy w trybie art. 23¹ k.p. z dniem 31 sierpnia 2018 r. Wniesiono również o zwrot kosztów procesu.

Sprawa zarejestrowana została pod sygnaturą akt **IV P 599/18**.

Uzasadnienie pozwu było zasadniczo tożsame do uzasadnienia pozwu przedstawionym przez powoda J. J. (1).

Na zakończenie pozwu powód wniósł o zabezpieczenie powództwa. Sąd Rejonowy postanowił oddalić wniosek o zabezpieczenie (k.79) . Zażalenie powoda zostało oddalone postanowieniem Sądu Okręgowego, który pozostawił sądowi I instancji rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego (k.113).

W odpowiedzi na pozew pozwany (...) Urząd Wojewódzki w B. wniósł o oddalenie powództwa, ewentualnie o odrzucenie pozwu z uwagi na nieprawidłowe określenie strony pozwanej oraz o zwrot kosztów procesu, a także o wezwanie do udziału w sprawie w charakterze właściwego reprezentanta Skarbu Państwa – Ministra (...) (następcę prawnego kolejno: Ministra (...), Ministra (...) i (...)) ze zwolnienie (...) Urzędu Wojewódzkiego w B. od dalszego udziału w sprawie.

Pozwany wniósł o przyznanie mu kosztów procesu , w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych z uwzględnieniem kosztów zastępstwa procesowego za postępowanie zabezpieczające.

Pozwany uzasadnił odpowiedź na pozew zasadniczo takimi samymi argumentami jak w sprawie z powództwa J. J. (1).

Postanowieniem z dnia 22 sierpnia 2019 r. postępowanie zostało zawieszona na podstawie art. 177§1 pkt 6 k.p.c. Postępowanie zostało podjęte z dniem 9 grudnia 2019 r.

Zarządzeniem z dnia 29 września 2020 r. na podstawie art. 67§2 k.p.c. zawiadomiono Skarb Państwa- Ministerstwo (...) o toczącym się postępowaniu (k.223).

W stanowisku Skarbu Państwa zajęto zasadniczo tożsame stanowisko jak w sprawie z powództwa J. J. (1).

W toku procesu powód ograniczał roszczenia.

Pismem z dnia 18 lutego 2019 r. powód cofnął pozew bez zrzeczenia się roszczenia co do kwoty 3.832,09 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie tytułem ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy.

Postanowieniem z dnia 4 marca 2019 r. sąd umorzył postępowanie w części o zapłatę ekwiwalentu za urlop w kwocie 3.832 zł.

W replice odpowiedzi na pozew powód cofnął powództwo w zakresie żądania dopuszczenia do pracy oraz o zapłatę kwot: 700,28 z tytułem wynagrodzenia za pracę za (...), 4.333,28 zł tytułem odszkodowania za skrócony okres wypowiedzenia, 6.499,92 zł tytułem odprawy.

Postanowieniem z dnia 29 września 2020 r. sąd umorzył postępowanie w zakresie roszczenia o dopuszczenie do pracy oraz o zapłatę kwot 700,28 z tytułem wynagrodzenia za pracę za wrzesień 2018, 4.333,28 zł tytułem odszkodowania za skrócony okres wypowiedzenia, 6.499,92 zł tytułem odprawy.

Ostateczne częściowe umorzenie roszczeń powoda nastąpiło postanowieniem dnia 24 czerwca 2021 roku.

Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 17 grudnia 2020 r. sąd na podstawie art. 219 k.p.c. zarządził połączenie sprawy IV P 599/18 z powództwa W. G. (1) przeciwko (...) Urzędowi Wojewódzkiemu w B. ze sprawą IV P 545/18 z powództwa J. J. (1) przeciwko (...) Urzędowi Wojewódzkiemu w B. celem łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia i prowadzenie dalej pod wspólną sygnaturą **IV P 545/18**.

Powód R. C. (1) wniósł pozew przeciwko (...) Urzędowi Wojewódzkiemu w B., ewentualnie przeciwko Ministerstwu Finansów, ewentualnie przeciwko Ministerstwu (...) i (...), ewentualnie przeciwko Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, wskazując wartość przedmiotu sporu 54.372 zł i wnosząc o zapłatę z tytułu zaległego wynagrodzenia za pracę, z tytułu ekwiwalentu za pranie odzieży, tytułem nagrody jubileuszowej za 2007r., 2012 r. 2017 r., a dodatkowo o dopuszczenie do pracy, zaś ewentualnie o stwierdzenie istnienia stosunku pracy pomiędzy powodem i pozwanym na skutek przejścia zakładu pracy w trybie art. 23¹ k.p. z dniem 31 sierpnia 2018 r. Wniesiono również o zwrot kosztów procesu.

Sprawa zarejestrowana została pod sygnaturą akt **IV P 647/18**.

Uzasadnienie pozwu było zasadniczo tożsame do uzasadnienia pozwu przedstawionym przez powoda J. J. (1).

Na zakończenie pozwu powód wniósł o zabezpieczenie powództwa. Sąd Rejonowy postanowił oddalić wniosek o zabezpieczenie (k.92) . Zażalenie powoda zostało oddalone postanowieniem Sądu Okręgowego, który pozostawił sądowi I instancji rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego (k.125).

W odpowiedzi na pozew pozwany (...) Urząd Wojewódzki w B. wniósł o oddalenie powództwa, ewentualnie o odrzucenie pozwu z uwagi na nieprawidłowe określenie strony pozwanej oraz o zwrot kosztów procesu, a także o wezwanie do udziału w sprawie w charakterze właściwego reprezentanta Skarbu Państwa – Ministra (...) (następcę prawnego kolejno: Ministra (...), Ministra (...) i (...)) ze zwolnienie (...) Urzędu Wojewódzkiego w B. od dalszego udziału w sprawie.

Pozwany wniósł o przyznanie mu kosztów procesu , w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych z uwzględnieniem kosztów zastępstwa procesowego za postępowanie zabezpieczające.

Pozwany uzasadnił odpowiedź na pozew zasadniczo takimi samymi argumentami jak w sprawie z powództwa J. J. (1).

Postanowieniem z dnia 22 sierpnia 2019 r. postępowanie zostało zawieszono na podstawie art. 177§1 pkt 6 k.p.c. Postępowanie zostało podjęte z dniem 9 grudnia 2019 r.

Zarządzeniem z dnia 29 września 2020 r. na podstawie art. 67§2 k.p.c. zawiadomiono Skarb Państwa- Ministerstwo (...) o toczącym się postępowaniu (k.236).

W stanowisku Skarbu Państwa zajęto zasadniczo tożsamy stanowisko jak w sprawie z powództwa J. J. (1).

W toku procesu powód ograniczał roszczenia.

Pismem z dnia 17 grudnia 2018 r. powód cofnął pozew bez zrzeczenia się roszczenia co do kwot: 2.653,75 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie tytułem zaległego wynagrodzenia za pracę, 2.529,79 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie tytułem zaległego wynagrodzenia za pracę, 1.321,87 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie tytułem zaległego wynagrodzenia za pracę.

Postanowieniem z dnia 17 stycznia 2019 r. sąd umorzył postępowanie w części o zapłatę wynagrodzenia w kwocie 6.505,41 zł.

Pismem z dnia 21 lutego 2019 r. powód cofnął pozew bez zrzeczenia się roszczenia a co do roszczeń o wynagrodzenie za pracę w kwocie 27.895,56 zł.

Postanowieniem z dnia 4 marca 2019 r. sąd umorzył postępowanie o zapłatę wynagrodzenia w kwocie 27.895,56 zł.

Powód w replice odpowiedzi na pozew cofnął roszczenie o dopuszczenie do pracy.

Postanowieniem z dnia 29 września 2020 r. sąd umorzył postępowanie w zakresie roszczenia o dopuszczenie do pracy.

Ostateczne częściowe umorzenie roszczeń powoda nastąpiło postanowieniem dnia 24 czerwca 2021 roku.

Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 17 grudnia 2020 r. sąd na podstawie art. 219 k.p.c. zarządził połączenie sprawy IV P 647/18 z powództwa R. C. (1) przeciwko (...) Urzędowi Wojewódzkiemu w B. ze sprawą IV P 545/18 z powództwa J. J. (1) przeciwko (...) Urzędowi Wojewódzkiemu w B. celem łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia i prowadzenie dalej pod wspólną sygnaturą **IV P 545/18**.

W piśmie z dnia 7 stycznia 2021 r. pełnomocnik wszystkich powodów podtrzymał stanowisko w sprawie w zakresie określonych w piśmie roszczeń o zapłatę (k.778-801). Powodowie wskazali, że alternatywnie, z daleko posuniętej ostrożności wnoszą o zasądzenie solidarnie od pozwanych na rzecz powodów dochodzonych kwot, ale w oparciu o przepisy odszkodowawcze tj. art. 416 k.c. tj. tytułem odszkodowań obejmujących utracone korzyści.

Uzupełniając uzasadnienie roszczenia głównego, powodowie wskazali, że wraz z przejściem zwrotnym zorganizowanych składników materialnych i niematerialnych wchodzących w skład byłego przedsiębiorstwa z jednoczesnym przejściem przez pozwanych pracowników na mocy art. 23¹ k.p., nastąpiło przejście pracowników jako podmiotowego elementu przedsiębiorstwa, a dochodzący roszczeń z tytułu wydania rzeczy pozwany nie powinien dowolnie wybierać tylko tych elementów przedsiębiorstwa, które są dla niego wygodne lub uzasadnione. Zdaniem powodów, pojęcie zakładu pracy na gruncie prawa pracy rozumiane jest szerzej niż pojęcie przedsiębiorstwa na gruncie prawa cywilnego, co argumentowali przedstawiając analizę orzecznictwa w tym zakresie.

W dalszej kolejności powodowie uzasadniali legitymację procesową pozwanych oraz uzasadniali wniosek o nieobciążanie ich kosztami procesu.

Co do roszczenia alternatywnego powodowie wskazali, że z daleko posuniętej ostrożności procesowej, ich wolą jest poddanie pod rozstrzygnięcie niniejszej sprawy pod kątem odpowiedzialności deliktowej pozwanego na podstawie art. 416 k.c. w zw. z art. 300 k.p. z tytułu poniesionej szkody jakiej doznali powodowie na skutek celowego zaniechania przez pozwanego wznowienia działalności gospodarczej (...), w związku z przejęciem części majątku ruchomego i nieruchomości, a to w celu uniknięcia następstw prawnych związanych z przejściem zakładu pracy w trybie art. 23¹ k.p. i ponoszenia odpowiedzialności za zobowiązania z tytułu stosunków pracy. W ocenie powodów na skutek celowego zaniechania kontynuowania działalności gospodarczej na podstawie przejętego majątku została wyrządzona szkoda obejmująca utracone korzyści, polegająca na uniemożliwieniu uzyskania zaspokojenia roszczeń wynikających ze stosunku pracy. Złożona wraz z komentowanym pismem opinia prawna z dnia 15 sierpnia 2020 r. sporządzona na zlecenie Stowarzyszenia (...) przez Państwo z/s w T. zawierała argumentację prawną i procesową. Powodowie podali, że w nawiązaniu do treści złożonej opinii w pełni należy również podtrzymać przedstawioną w niej argumentację i podzielić najważniejsze wnioski wynikające z załączonej opinii.

Jedynie uzupełniająco wskazano, że w doktrynie prawniczej możliwość stosowania przepisów o odpowiedzialności deliktowej do stosunków prawnych z zakresu prawa pracy jest w pełni aprobowany.

W związku ze sformułowaniem roszczenia alternatywnego prowadzącego do zmiany podstawy prawnej powództwa zaakcentowano, że niezależnie od zgłoszonego roszczenia alternatywnego i jego sformułowania, przedmiotowa sprawa, dotycząc roszczenia ze stosunku pracy (art. 262 k.p.) wciąż pozostaje sprawą z zakresu prawa pracy (art. 476 § 1 pkt 1) k.p.c.) i podlega rozpoznaniu w dotychczasowym trybie przez sąd pracy (art. 461 § 1¹ k.p.c.) w dotychczasowym składzie jednoosobowym (art. 47 § 1 k.p.c.).

Pismem z dnia 28 stycznia 2021 r. pozwany (...) Urząd Wojewódzki z B. ustosunkowując się pisma powodów wyżej opisanego wnosił o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu. Podniósł zarzut przedawnienia roszczeń, podtrzymując również żądanie o zwrot kosztów postępowania, także co do cofniętych części pozwu. Pozwany wskazał, że powodowie dochodzą roszczeń przedawnionych, których winni domagać się od swojego pracodawcy firmy (...), a wobec rozwiązania stosunków pracy z firmą, powodowie otrzymali należne im świadczenia w ramach wypłat z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. A więc nie ponieśli szkody, bowiem obowiązki odszkodowawczego byłego pracodawcy przejął właśnie fundusz. Pozwany zaprzeczył, by doszło do jakiegokolwiek zaniechania po jego stronie, na czym opierając swoje żądanie powodowie, ponieważ do żadnych zaniechań nie doszło, gdyż pozwany nie miał obowiązku czynienia, a więc podjęcia i prowadzenia działalności gospodarczej tożsamej z pracodawcą (pozwany powołał się na art. 7, 20, 24 Konstytucji RP). Pozwany podał, że również z zakresu zadań i kompetencji pozwanego, nie wynika obowiązek prowadzenia działalności gospodarczej (art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (Dz. U. z 2019 r. poz. 1464 z późn. zm.). Pozwany podniósł również, że pozwanego i powodów nie łączył nigdy stosunek pracy, a dla dopuszczalności ponoszenia odpowiedzialności deliktowej, konieczne jest istnienie związku wynikającego ze stosunku pracy i dochodzone roszczenie nie jest roszczeniem ze stosunku pracy. Czynem niedozwolonym zdaniem powodów było niepodjęcie działalności gospodarczej (...) i nieprzejęcie pracowników, co tym bardziej wskazuje na brak stosunku pracy między stronami postępowania.

Pozwany Skarb Państwa- Minister (...), Pracy i (...) w piśmie z dnia 12 marca 2021 r. wniósł o oddalenie roszczeń głównych i alternatywnych oraz wniósł o zasądzenie od każdego z powodów kosztów procesu w tym także kosztów zastępstwa procesowego także w zakresie cofniętej części pozwów i w postępowaniu zabezpieczającym według norm przepisanych. (k.820-824)

W piśmie podniesiono zarzut przedawnienia w zakresie roszczeń powodów. Wskazano w piśmie, że w ocenie Ministra (...), Pracy i (...) zabezpieczenie majątku Skarbu Państwa czy też wydanie określonych rzecz ruchomych

i nieruchomości w realizacji prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego wydanego w sprawie I C 1249/07 nie może oznaczać i nie oznacza, iż odpowiedzialność za zobowiązania spółki (...) ponosi Skarb Państwa w oparciu o art. 55(4) kc oraz nie oznacza, iż w dniu 31 sierpnia 2018r. doszło do przejścia zakładu pracy w rozumieniu art. 23(1) kp. Wojewoda (...) nie przejął funkcjonującego zakładu jako zorganizowanej części służącej do produkcji, a jedynie poszczególne jego składniki majątkowe wskazane w wyroku, które nie posiadają zdolności produkcyjnej. Do oceny stanu technicznego składników majątkowych oraz tego czy posiadają zdolność produkcyjną niezbędne jest pozyskanie opinii biegłego sądowego z dziedziny szacowania środków trwałych i wyceny przedsiębiorstw.

Dalej wskazano, że uprawnienia wobec zabezpieczonego majątku wykonuje Wojewoda (...) i będzie je wykonywał do czasu rozstrzygnięcia o sposobie zagospodarowania mienia państwowego co wynika z art. 35 ust.1 ustawy z dnia 16 grudnia 2016r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym. (Dz.U. 2020r. poz. 735.) Minister (...), Pracy i (...) reprezentuje Skarb Państwa w zakresie ewentualnego dochodzenia roszczeń wynikających z umów prywatyzacji bezpośredniej i pośredniej. Nie jest właściwym statio fisci Skarbu państwa w odniesieniu do roszczeń powoda.

W piśmie z dnia 22 marca 2021 r. powodowie podtrzymali swoje stanowisko i wskazali większość terminów, od których należy naliczać odsetki ustawowe za opóźnienie. (k.826)

Postanowieniem z dnia 12 kwietnia 2021 r. (k.833) wezwano do udziału w sprawie w charakterze pozwanych:

- a) Skarb Państwa działający przez Wojewodę (...),
- b) Skarb Państwa działający przez Ministra (...) i (...),
- c) Ministerstwo (...), Pracy i (...).

W odpowiedzi na pozew Skarb Państwa działający przez Ministra (...), Pracy i (...) (k.890) podtrzymał swoje wcześniejsze stanowisko w sprawie, wnosząc o oddalenie powództwa w całości, zarówno co do roszczeń głównych, jak i roszczeń alternatywnych. Wniesiono jak uprzednio o zwrot kosztów procesu .

Zdaniem pozwanego, powodowi nie udowodnili, że przysługują im roszczenia (na jakiej podstawie), ani w jakiej wysokości. Ponadto pozwany podniósł zarzut przedawnienia w stosunku do roszczeń wymagalnych w okresie 3 lat poprzedzających dzień złożenia pozwów w sprawie.

Takie samo stanowisko zajęło pozwane Ministerstwo (...) i (...). (k.895)

Pozwany Skarb Państwa -Wojewoda (...) w odpowiedzi na pozwy (878-879) poparł w całości twierdzenia i wnioski przedstawione w odpowiedzi na pozew przez (...)- Urząd Wojewódzki w B. i wniósł o oddalenie powództwa zasądzenie od każdego z powodów kosztów procesu w tym także kosztów zastępstwa procesowego także w zakresie cofniętej części pozwów i w postępowaniu zabezpieczającym.

Strona powodowa ponownie pismem z dnia 10 maja 2021 r. (k. 902) podtrzymywała stanowisko i wносиła o zasądzenie na rzecz podanych w piśmie powodów R. C., W. G., J. J., A. K., A. Ł. podanych w piśmie kwot wraz z ustawowymi odsetkami od dat podanych w piśmie. Wskazano także, że w przedsiębiorstwie funkcjonowały równoległe dwa wewnętrzne akty prawa pracy: regulamin pracy i regulamin wynagradzania. W myśl §24 ust. 2 regulaminu pracy, termin zapłaty wynagrodzeń – wypłacanych z dołu- przypadał bądź do 10-go bądź do 1-ego dnia roboczego każdego miesiąca dnia roboczego, w zależności od szebła zaszeregowania. Powodowie wskazali, że powyższe uregulowania powodowały, że terminy naliczania odsetek ustawowych były odmienne w przypadku poszczególnych pracowników i ściśle uzależnione od obowiązującego ich systemu wypłaty wynagrodzeń, a ponadto nie uchybiały przepisowi art. 85 § 2 k.p. Zdaniem powodów terminy naliczania odsetek od zaległych wynagrodzeń są prawidłowe i pozostają niezmiennie w odniesieniu do terminów określonych w treści pisma procesowych powodów, w tym w szczególności pozwów. W dalszej kolejności wskazano, że w odniesieniu do roszczeń obejmujących ekwiwalent za pranie odzieży roboczej termin ich wypłaty regulował załącznik nr 10 do regulaminu pracy. Zgodnie z postanowieniami tego załącznika ekwiwalent za pranie odzieży naliczany był kwartalnie, a następnie po zakończonym kwartale podlegał wypłacie w kasie firmy (pkt

1. i 9. załącznika). W związku z powyższym sprecyzowanie roszczenia pod kątem wskazania początku biegu terminu naliczania odsetek od ekwiwalentu za pranie odzieży roboczej nie jest możliwe, bądź znacznie utrudnione. Powodowie jako pracownicy nigdy nie występowali do swojego pracodawcy o zaspokojenie roszczeń z tego tytułu, które w niniejszym postępowaniu stały się zaległością. Wskazano więc, że roszczenie o zapłatę ekwiwalentu ma charakter świadczenia pieniężnego bezterminowego w rozumieniu art. 455 k.c. w zw. z art. 300 k.p., a wywiedzenie powództwa może być poczytywane jako przejaw wezwania do wykonania. Ze względu na fakt, że powodowie są dysponentami swoich roszczeń, w tym również roszczeń obejmujących odsetki ustawowe od dochodzonych kwot, w zakresie roszczeń o wypłatę ekwiwalentów za pranie odzieży, już w pozwie wskazali oni termin początkowy naliczania odsetek jako dzień wniesienia pozwu i w tym zakresie roszczenia poszczególnych powodów pozostają bez zmian w stosunku do pierwotnych żądań pozwu. Uzasadniano, że uwagi poczynione na tle terminów naliczania odsetek od roszczeń obejmujących ekwiwalent za pranie odzieży roboczej należy w całej rozciągłości przenieść na grunt roszczeń o zapłatę nagród jubileuszowych. Na poparcie przedstawionej tezy podniesiono, iż podstawę przyznania nagród jubileuszowych statuował regulamin wynagradzania, który w § 9 ust. 6 stanowił, że pracownikowi po długoletniej pracy przysługuje nagroda jubileuszowa z uwzględnieniem postanowień ust. 6.1 - 6.5. W związku z tym, że przedmiotowy regulamin wynagradzania nie regulował terminu wypłaty nagrody jubileuszowej i odsyłał w powyższym zakresie do ogólnych przepisów regulujących zasady obliczania i wypłacania (§ 9 ust. 6.8 regulaminu wynagradzania) to należy do nich stosować albo przepisy kodeksu pracy wprost albo postanowienia innych regulaminów, w tym obowiązującego w (...) regulaminu pracy. Zdaniem powodów oznacza to, że roszczenia obejmujące należne pracownikom nagrody jubileuszowe były wypłacane w terminach określonych w regulaminie pracy (§ 24 ust. 2 regulaminu pracy). Powodowie, wobec wniesionych zarzutów cofnęli częściowo roszczenia odsetkowe.

W piśmie z dnia 14 czerwca 2021r. uzupełniono roszczenia wyjaśniając tytuły i okresy za jakie powodowie R. C., W. G., J. J., A. K., A. Ł. dochodzili roszczeń (k.936-940)

Ostateczne stanowisko w zakresie roszczeń o zapłatę co do powódki P. wskazano na rozprawie powołując się na pisma powodów z dnia 7 stycznia (...) i 22 marca 2021r. (k.928)

Na rozprawie w dniu 9 czerwca 2021r. powodowie za zgodą pozwanych , którzy wnieśli o zwrot kosztów procesu , cofnęli roszczenia o ustalenie i o zapłatę ponad to co zostało wskazane w ostatnich pismach powodów. (k.927v-928)

W dniu 23 czerwca 2021r. (k.941) Sąd umorzył postępowanie w zakresie cofniętej części pozwów.

W piśmie z dnia 23 czerwca 2021 r. pozwani- Skarb Państwa reprezentowany przez Ministra (...), Pracy i (...) oraz Ministerstwo (...), Pracy i (...) , wskazali, że w świetle stanu faktycznego sprawy, trudno mówić że powodowie ponieśli szkodę. Ich stosunki pracy zostały rozwiązane, a oni uzyskali w zakresie wnioskowanym świadczenia z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Pozwani podkreślili, że po ich stronie nie istniał i nie istnieje nakaz działania wyrażający się w konieczności podjęcia działalności gospodarczej (...), a twierdzenie powodów o zaniechaniu podjęcia tej działalności pozostaje w oczywistej sprzeczności z faktem niemożności wykonywania przez pozwanych jakiegokolwiek działalności gospodarczej. Podkreślono, że zgodnie ze stanowiskiem prezentowanym w doktrynie i orzecznictwie, przepisu art. 416 k.c. nie stosuje się do odpowiedzialności Skarbu Państwa.

W piśmie datowanym na 28 czerwca 2021 r.pozwani Skarb Państwa – Wojewoda (...)- (...) Urząd Wojewódzki w B. podtrzymali swoje stanowiska, oświadczyli, że kwestionują żądania co do zasady i co do wysokości, ponieważ powodowie nie wykazali, że wymienione roszczenia we wskazanych kwotach im przysługują, a pozwani nie przejęli żadnej dokumentacji pracowniczej i nie ma możliwości weryfikacji prawidłowości wyliczeń powodów. Ponadto podniesiono zarzut braku podstaw do wypłaty powodom wynagrodzenia za pracę za okres, za który powodowie otrzymali świadczenia z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

Ostateczne stanowiska procesowe stron pozostały niezmiennie. Podniesiono natomiast co zostało w sprawie uwzględnione, że w wyniku przekształcenia powstało w sierpniu 2021 Ministerstwo (...) i (...).(k.1051v) , które w dacie wyrokowania reprezentował już Minister (...) i (...).

W dniu 23 grudnia 2021r. sąd zamknął rozprawę i wydał wyrok na posiedzeniu niejawnym mając na uwadze art. 15zżs². ustawy z dnia 14 maja 2020 r.o zmianie niektórych ustaw w zakresie działań osłonowych w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa (...)2.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 1 stycznia 2001 r. podstawie przepisów ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji z dnia 30.08.1996 r., na mocy umowy z dnia 22 grudnia 2000 r. o oddanie przedsiębiorstwa do odpłatnego korzystania między Skarbem Państwa – Wojewodą (...), a spółką (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w T. doszło do prywatyzacji przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Fabryka (...) z siedzibą w T., jako zespołu składników materialnych i niematerialnych (w tym pracowników i sprawy pracownicze) przeznaczonych do realizacji określonych zadań gospodarczych (w rozumieniu art. 55¹ kc). Przejęcie przedsiębiorstwa nastąpiło w dniu 1 stycznia 2001 r. Umowa zawarta została na okres od 1 stycznia 2001 r. do dnia 31 grudnia 2010 r. Integralną część umowy stanowił załącznik nr 1 w postaci wykazu składników majątku trwałego oddanego przedsiębiorstwa oraz załącznik nr 2 w postaci 4 odpisów z ksiąg wieczystych nieruchomości o numerach Kw (...), Kw (...), Kw (...) i Kw (...), w których wpisano na rzecz firmy oddawanej, prawo wieczystego użytkowania gruntu oraz służebności gruntowe. W § 13 umowy postanowiono, iż przejmująca przedsiębiorstwo spółka staje się pracodawcą w rozumieniu art. 3 kp. Stosownie zaś do art. 23¹ kodeksu pracy spółka stała się z mocy prawa stroną w dotychczasowych stosunkach pracy ze wszystkimi pracownikami przedsiębiorstwa.

Dowody:

- akt notarialny rep. A nr (...); Umowa o oddanie Przedsiębiorstwa do odpłatnego korzystania wraz z załącznikami – k. 9-24
- Protokół zdawczo-odbiorczy przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą „ Fabryka (...) w T. – 26-26v
- arkusze spisu z natury na dzień 31 grudnia 2000 r. – k. 509-625v

Spółka (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z dniem 28 grudnia 2000 r. zmieniła nazwę na (...) Fabryka Zintegrowanych Systemów (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w T..

Dowody:

- postanowienie z dnia 28 grudnia 2000 r. – k. 25

W dniu 30 marca 2001 r. Zarządzeniem nr 45/01 Wojewoda (...) uznał przedsiębiorstwo Fabryka (...) w T. za zlikwidowane, wzmiankę o likwidacji przedsiębiorstwa wpisano w dniu 3 lipca 2001 r. w Krajowym Rejestrze Sądowym. Skutkiem zarządzenia o prywatyzacji bezpośredniej (art. 41 ust. 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i niektórych uprawnieniach pracowników / tj. Dz.U. 2018, poz. 2170 ze zm./- wg treści ustawy z dnia zarządzenia prywatyzacji) było wykreślenie przedsiębiorstwa z właściwego rejestru, a mienie zlikwidowanego przedsiębiorstwa przejął (...) Fabryka Zintegrowanych Systemów (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w T..

Fakty bezsporne

Oświadczeniem złożonym w formie notarialnej dnia 21 marca 2007 r. Skarb Państwa – Minister Skarbu Państwa wypowiedział (...) Fabryka Zintegrowanych Systemów (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w T., umowę o oddanie do odpłatnego korzystania przedsiębiorstwa Fabryka (...) z siedzibą w T., ze skutkiem natychmiastowym. Jako powód wypowiedzenia umowy wskazano zaleganie przez (...) Fabryka Zintegrowanych Systemów (...) Spółkę

z ograniczoną odpowiedzialnością w T. z opłatą dwóch kolejnych rat kwartalnych oraz nieuiszczenie świadczeń publicznych związanych z przedmiotem umowy (podatki do Urzędu Skarbowego, urzędów administracji rządowej i samorządowej). Spółka została zobowiązana do niezwłocznego zwrotu przedmiotu umowy tj. zespołu składników materialnych i niematerialnych przeznaczonych do realizacji określonych zadań gospodarczych, a pozostających do czasu przekazania spółce we władaniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Fabryka (...) z siedzibą w T. oraz jego wydania na rzecz Skarbu Państwa- Delegatury Ministra Skarbu Państwa w T. w formie protokołu zdawczo-odbiorczego, sporządzonego z uwzględnieniem zapisów Załącznika nr 1 , Załącznika nr 2 i protokołu zdawczo-odbiorczego sporządzonego wg. stanu z 31 grudnia 2000 r., sporządzonych do umowy z 22 grudnia 2000 r.

Dowód:

- akt notarialny rep. A nr (...); Oświadczenie o wypowiedzeniu umowy – k. 27

Pismem z dnia 27 marca 2007 r. (...) Fabryka Zintegrowanych Systemów (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w T. poinformowała powoda, że nie uznaje wypowiedzenia umowy, z uwagi na jego bezpodstawność, wobec dokonanego w dniu 10 sierpnia 2006 r. potrącenia wierzytelności spółki w kwocie 22.630.655,40 zł przysługujących jej od Skarbu Państwa z wierzytelnościami wynikającymi z umowy z dnia 22 grudnia 2000 r. w kwocie 22.630.655,40 zł.

Dowód:

- wyrok Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 20 marca 2017 r. wraz z uzasadnieniem (sygn. akt I C 1240/07)- k. 37-44v

- pismo (...) Zintegrowanych Systemów (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w T. z dnia 28 lipca 2016 r. do Ministra Skarbu Państwa dot. wydania przedmiotu umowy,- k. 32

- pismo (...) Fabryka Zintegrowanych Systemów (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w T. z dnia 4 listopada 2016 r. do Ministra Skarbu Państwa dot. wydania przedmiotu umowy - k. 33

- pismo (...) Zintegrowanych Systemów (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w T. z dnia 27 lutego 2017 r. do Ministra (...) dot. wydania przedmiotu umowy – k. 34

- pismo Ministra (...) z dnia 15 marca 2017 r. -k. 36

Sytuacja finansowa (...) Fabryka Zintegrowanych Systemów (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w T., po przejęciu przedsiębiorstwa państwowego, uległa znaczącej destabilizacji, spółka zanotowała duże straty, co związane było także z wprowadzeniem od 30 lipca 2001 r. wyższych o blisko 250% stawek „opłat legalizacyjnych”- nieopodatkowanych dochodów Budżetu Państwa, które spółka musiała płacić od każdej sztuki produktu podlegającego obowiązkowi legalizacji tj. wodomierzy i ciepłomierzy, stanowiących ok. 80% podstawowej produkcji firmy. W celu zaradzenia negatywnym skutkom podwyżki opłat legalizacyjnych spółka podejmowała szereg działań, które ostatecznie nie przyniosły poprawy sytuacji i nie były akceptowane przez Skarb Państwa. Po rozwiązaniu umowy zakład nadal funkcjonował, jednak nie zdołano zapewnić stabilności i płynności finansowej, mimo realizacji szeregu zleceń produkcyjnych. Załoga firmy przez ten okres uległa znaczącemu zmniejszeniu do około 1/10 pierwotnej ilości.

Dowody:

- pismo (...) Fabryka Zintegrowanych Systemów (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w T. z dnia 22 stycznia 2008 r. do Ministerstw Skarbu Państwa – k. 28- 29v;

- odpowiedź Ministerstwa Skarbu Państwa z dnia 12 marca 2008 r. – k. 29;

- pismo (...) Fabryka Zintegrowanych Systemów (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w T. z dnia 30 września 2011 r. z propozycją ugodową – k. 30 ;

- pismo (...) Fabryka Zintegrowanych Systemów (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w T. z dnia 11 lipca 2016 r. do Ministra Skarbu Państwa z propozycją ugodową – k. 31;

- historia spółki (...) Fabryka Zintegrowanych Systemów (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w T. -k. 68-71;

- Szacunek wartości strat oraz utraconych korzyści firmy w latach 2001-2006- k. 484v-507

- Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 30 sierpnia 2005 r. – k. 507v-508;

- zeznanie świadka P. B. – protokół elektroniczny z dnia 9 czerwca 2021 r. (od 00:42:24- 02:00:37) k. 728v-731v;

- zeznania świadka L. P. – protokół elektroniczny z dnia 9 czerwca 2021 r. (od 03:08:48 do 05:17:57) k. 1010-1022v;

W latach 2016/2017 z polecenia Wojewody (...) miał za zadanie weryfikację stanu zakładu (...) Fabryka Zintegrowanych Systemów (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w T. i ocenę czy możliwe jest uratowanie jego istnienia. P. B. ocenił wtedy, że sytuacja zakładu jest bardzo zła, a zadłużenie sięga około 100.000.000 zł. Były prowadzone rozmowy w przejęcie firmy przez inny podmiot tj. spółkę (...) w O., z zapewnieniem miejsc pracy dla ówczesnej załogi. współpracy jednak nie wdrożono.

(...) zaproponował i stworzył biznesplan (...) zakładający stworzenie nowego podmiotu (jednoosobowej Spółki Skarbu Państwa) ze składowych w postaci majątku Skarbu Państwa, majątku zarządu (...) Fabryka Zintegrowanych Systemów (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w T. w postaci ruchomości i wiedzy oraz technologii (...). (...) plan nie został zaaprobowany z uwagi na nieopłacalność inwestycji, powstała na skutek wielomilionowego zadłużenia (...) Fabryki Zintegrowanych Systemów (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w T. oraz zbyt wysokich kosztów przeniesienia produkcji do (...) Strefy Ekonomicznej .

W czasie funkcjonowania zakładu, powstały inne spółki powiązane m.in.: M. Term i (...), których wspólne istnienie, usługi i majątek, pozwalały na ograniczone funkcjonowanie zakładu.

Dowody:

- korespondencja kierowana przez (...) Fabryka Zintegrowanych Systemów (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w T. o tematyce związanej z powstaniem biznesplanu (...) - k. 449v-453v, 455, 457v-461v, 470v-472, 475v-484

- zapytania poselskie o etap prac związanych z biznesplanem (...) – k. 462-463

- zeznanie świadka P. B. – protokół elektroniczny z dnia 9 czerwca 2021 r. (od 00:42:24- 02:00:37) k. 728v-731v;

- zeznanie świadka P. B. – protokół elektroniczny z dnia 9 czerwca 2021 r. (od 00:42:24- 02:00:37) k. 728v-731v;

- zeznania świadka L. P. – protokół elektroniczny z dnia 9 czerwca 2021 r. (od 03:08:48 do 05:17:57) k. 1010-1022v;

- zeznania świadka S. G. – protokół elektroniczny z dnia 24 sierpnia 2021 r. (od 00:12:34 do 01:23:23 – k. 1023v-1026;

- przesłuchanie powoda J. J. (1) – protokół elektroniczny z dnia 24 sierpnia 2021 r. (od 03:22:49 do 03:34:35);

- przesłuchanie powoda A. Ł. (1) – protokół elektroniczny z dnia 24 sierpnia 2021 r. (od 02:56:50 do 03:19:12)- k. 1030-1031;

- przesłuchanie powódki A. K. (1)- protokół elektroniczny z dnia 24 sierpnia 2021 r. (od 01:51:29 do 02:34:33)- k. 1027- 1029;

- przesłuchanie powoda W. G. (1) – protokół elektroniczny z dnia 24 sierpnia 2021 r. (od 02:47:49 do 02:54:40);

Skarb Państwa- Minister (...) (Minister Skarbu Państwa – w dniu złożenia pozwu) zainicjował w sprawie I C 1240/07 przed Sądem Okręgowym w Toruniu postępowanie o nakazanie spółce (...) Fabryka Zintegrowanych Systemów (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w T., wydania przedsiębiorstwa – Fabryki (...) i Wodomierzy (...) wraz z nieruchomościami gruntowymi położonymi w T. przy ul. (...), dla której Sąd Rejonowy w Toruniu prowadzi księgi wieczyste KW (...), KW (...), KW (...), KW (...), stanowiącymi własność Skarbu Państwa. Ostatecznie przedmiotem postępowania była zapłata i wydanie określonych rzeczy zgodnie z art. 222 kc. W zakresie wydania składników oznaczonych jako „wartości niematerialne i prawa” powództwo zostało oddalone, gdyż jak argumentował Sąd Okręgowy w tej sprawie, wydanie mogło dotyczyć jedynie rzeczy, a więc przedmiotów materialnych (art. 45 kc). Apelacja od wyroku (...) Fabryka Zintegrowanych Systemów (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w T. została oddalona wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 12 lipca 2018 r. (sygn. akt V ACa 540/17), wobec czego firma obowiązana była do zapłaty oznaczonych w wyroku kwot pieniężnych, a dodatkowo do wydania nieruchomości gruntowych oddanych w użytkowanie wieczyste uprzednio przedsiębiorstwu państwowemu oraz szeregu ruchomości oddanych do odpłatnego korzystania na mocy umowy z 22 grudnia 2000 r., których wykaz ustalono w oparciu o opinię biegłego sądowego M. B..

Po uprawomocnieniu się wyroku Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 20 marca 2017 r. wyrok zaopatrzony został w klauzulę wykonalności.

Dowody :

- wyrok Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 20 marca 2017 r. wraz z uzasadnieniem (sygn. akt I C 1240/07)- k. 37-44v;

- wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 12 lipca 2018 r. wraz z uzasadnieniem (sygn.. akt V ACa 540/17);

- opinia sądowa, raport z identyfikacji (...) – k. 231-253 ;

- zastrzeżenia do protokołu rozprawy – k. 53-55v ;

- zeznania świadka L. P. – protokół elektroniczny z dnia 9 czerwca 2021 r. (od 03:08:48 do 05:17:57) k. 1010-1022v;

(...) Fabryka Zintegrowanych Systemów (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w T. po wyroku , zwracał się do Wojewody (...), jak też do Ministra (...) i (...) o wskazanie sposobu przejęcia majątku zgodnie z wyrokiem, zapytywał o pozostałe, niewymienione w wyroku składniki przedsiębiorstwa, wnosił o przejęcie przedsiębiorstwa jako całości w ruchu.

Dowody:

- pisma (...) Fabryka Zintegrowanych Systemów (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w T. z dnia 16 lipca 2018 r. – k. 58-58a;

- pismo (...) Fabryka Zintegrowanych Systemów (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w T. z dnia 27 lipca 2018 r. – k. 57;

- pismo (...) Fabryka Zintegrowanych Systemów (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w T. z dnia 26 lipca 2018 r. – k. 57-57v;

- pismo (...) Fabryka Zintegrowanych Systemów (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w T. z dnia 14 lutego 2019 r. – k.474-475;

- zeznania świadka L. P. – protokół elektroniczny z dnia 9 czerwca 2021 r. (od 03:08:48 do 05:17:57) k. 1010-1022v;

Po uprawomocnieniu się wyroku Wojewoda (...) podjął działania mające na celu zabezpieczenie mienia Skarbu Państwa, jego zinventaryzowanie i następnie przejęcie. Podstawą prawną działań Wojewody był przepis art. 35 ustawy z dnia 16.12.2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz.U. z 2018 r., poz. 1182). Przepis ten stanowił, że do czasu rozstrzygnięcia o sposobie zagospodarowania / mieniem państwowym, właściwy wojewoda wykonuje uprawnienia przysługujące Skarbowi Państwa wobec innego niż środki finansowe mienia pozostałego po rozwiązanych bądź wygasłych umowach o oddanie przedsiębiorstwa do odpłatnego korzystania. W ramach czynności zabezpieczających w dniu 14 sierpnia 2018 r. został podpisany pierwszy protokół z udziałem Wojewody oraz przedstawicieli (...) Fabryka Zintegrowanych Systemów (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w T., którego celem było ustalenie zasad postępowania w sprawie wydania i inwentaryzacji majątku Skarbu Państwa w związku z prawomocnym wyrokiem. Protokół ten w pkt 5 określał zasadę postępowania z dokumentacją pracowniczą oraz wskazywał, że pracownicy Spółki (...) nie będą przejęci przez Wojewodę (...). Ustalono również, że wojewoda nie przejmie: prawa inwestycji w środkach trwałych (pkt 7), wartości niematerialnych i prawnych (pkt 10), finansowego majątku trwałego (pkt 11), inwestycji rozpoczętych (pkt 12), należności długoterminowych (pkt 13), rzeczowego majątku obrotowego, zobowiązań, umów leasingu i komisu, środków pieniężnych (pkt 24).

Dowody:

- wezwanie do wydania majątku Skarbu Państwa – k. 59;

- protokół z dnia 14.08.2018 r. – k. 274-275v;

- zeznanie świadka P. B. – protokół elektroniczny z dnia 9 czerwca 2021 r. (od 00:42:24- 02:00:37) k. 728v-731v ;

- zeznanie świadka K. P. (1) – protokół elektroniczny z dnia 9 czerwca 2021 r. (od 02:02:45 do 03:03:47) – k. 731v – 734;

Około 30 sierpnia 2018 r. zakład (...) Fabryka Zintegrowanych Systemów (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w T. zaprzestał produkcji i po tej dacie nie wznowił jej już. W tym okresie w firmie pracowały 133 osoby. Zakład posiadał niezbędne certyfikaty jakości do produkcji wodomierzy, które w tamtym czasie wytwarzał.

Dowody:

- zaświadczenie o stanie załogi z 3 marca 2020 r.- k. 472v;

- zeznanie świadka P. B. – protokół elektroniczny z dnia 9 czerwca 2021 r. (od 00:42:24- 02:00:37) k. 728v-731v;

- zeznanie świadka K. P. (1) – protokół elektroniczny z dnia 9 czerwca 2021 r. (od 02:02:45 do 03:03:47) – k. 731v – 734;

- zeznania świadka L. P. – protokół elektroniczny z dnia 9 czerwca 2021 r. (od 03:08:48 do 05:17:57) k. 1010-1022v;

- przesłuchanie powoda A. Ł. (1) – protokół elektroniczny z dnia 24 sierpnia 2021 r. (od 02:56:50 do 03:19:12)- k. 1030-1031;

- przesłuchanie powódki A. K. (1)- protokół elektroniczny z dnia 24 sierpnia 2021 r. (od 01:51:29 do 02:34:33)- k. 1027- 1029;

- przesłuchanie powódki M. P. (1)- protokół elektroniczny z dnia 24 sierpnia 2021 r. (od 01:26:53 do 01:46:16- k. 1026v-1027);

- przesłuchanie powoda W. G. (1) – protokół elektroniczny z dnia 24 sierpnia 2021 r. (od 02:47:49 do 02:54:40);

W dniu 31 sierpnia 2018 r. podpisano kolejne protokoły, mające na celu zabezpieczenie mienia (nieruchomości i budynków) wraz z terenem, wprowadzenie na teren zakładu firmy ochroniarskiej w celu jego ochrony, ponadto określające zasady i harmonogram czynności w związku z przejmowaniem majątku i realizacją wyroku Sądu Okręgowego w Toruniu.

Dowody:

- protokoły z dnia 31 sierpnia 2018 r. – k. 276-345v;
- upoważnienie nr 0030.1. (...) - k. 347;
- zeznanie świadka P. B. – protokół elektroniczny z dnia 9 czerwca 2021 r. (od 00:42:24- 02:00:37) k. 728v-731v;
- zeznanie świadka K. P. (1) – protokół elektroniczny z dnia 9 czerwca 2021 r. (od 02:02:45 do 03:03:47) – k. 731v – 734;
- przesłuchanie powoda A. Ł. (1) – protokół elektroniczny z dnia 24 sierpnia 2021 r. (od 02:56:50 do 03:19:12)- k. 1030-1031;

Protokół z czynności wykonanych dnia 31 sierpnia 2018 r., w punkcie 1 określał możliwość korzystania przez (...) Fabryka Zintegrowanych Systemów (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w T. z pomieszczeń parteru, I i II piętra biurowca przy ul. (...) w celu uporządkowania dokumentacji pracowniczej oraz przygotowania dokumentów dla zwalnianych pracowników (wypowiedzeń, świadectw pracy). Strony ustaliły, że czynności niniejsze zakład zakończy do dnia 30 września 2018 r. i następnie wyda Skarbowi Państwa nieruchomości wraz z niniejszymi częściami budynku, co nie nastąpiło. Strony uzgodniły także , że do końca września 2018 r., opróżniony zostanie przez zakład magazyn, w którym miały się znaleźć wszystkie rzeczy ruchome, które nie stanowią własności Skarbu Państwa, zostały nabyte w trakcie działalności i stanowią jego własność. Lista tych rzeczy ruchomych stanowiących własność zakładu nie została sporządzona, a rzeczy te wyodrębnione. Ponadto punkt 5 protokołu określał, że do końca września 2018 r. przedstawiona zostanie lista składników majątku, które znajdowały się na terenie zakładu, a które stanowiły własność osób trzecich. Lista Wojewodzie (...) nie przedstawiona.

Dowody:

- protokół z dnia 31 sierpnia 2018 r. – k. 276-277v
- zeznanie świadka K. P. (1) – protokół elektroniczny z dnia 9 czerwca 2021 r. (od 02:02:45 do 03:03:47) – k. 731v – 734
- zeznania świadka L. P. – protokół elektroniczny z dnia 9 czerwca 2021 r. (od 03:08:48 do 05:17:57) k. 1010-1022v;

Z uwagi na nieprzekazanie dobrowolnie wszystkich pomieszczeń biurowca, posadowionego na nieruchomości objętej księgą wieczystą KW (...), Wojewoda (...) złożył wniosek w dniu 28 listopada 2018 r. o wszczęcie egzekucji skierowany do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Toruniu D. Z.. Komornik Sądowy D. Z. wszczął i prowadzi przedmiotową egzekucję pod sygn. akt KM 3842/18. Wniosek egzekucyjny dotyczył wydania nieruchomości objętej ww. księgą wieczystą, na której posadowiony jest budynek biurowca i zawierał żądanie wydania nieruchomości i wprowadzenie w posiadanie w zakresie parteru, I i II piętra budynku. Wprowadzenie w stan posiadania nastąpiło w dniu 17 stycznia 2020 r.

Dowody:

- wniosek egzekucyjny z 28 listopada 2018 r. – k. 346 -346v;
- doprecyzowanie wniosku, pismo z dnia 4 lutego 2019 r.- 349;

- zawiadomienie komornika o wszczęciu egzekucji z nieruchomości z dnia 12 stycznia 2018 r.- k. 348-348v;
- skargi na komornika sądowego prowadzącego egzekucję z 11 grudnia 2019 r. 13 grudnia 2019 r. i 23 grudnia 2019 r. – k.626-630v, 633-634v;
- protokół z czynności nieegzekucyjnej wprowadzenia w posiadanie 17 stycznia 2020 r. – k. 702-704
- zeznania świadka L. P. – protokół elektroniczny z dnia 9 czerwca 2021 r. (od 03:08:48 do 05:17:57) k. 1010-1022v;

W dniu 31 sierpnia 2018 r. zarząd (...) Fabryka Zintegrowanych Systemów (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w T. obwieścił o zaprzestaniu działalności operacyjnej zakładu, wypowiedzeniu umów pracownikom. Zarząd firmy kierował również zapytania do Wojewody (...) o dalsze plany związane z funkcjonowaniem zakładu i wznowieniem jego działalności. O wyjaśnienie sytuacji, apelowali również pracownicy zakładu.

Dowody:

- informacja dla pracowników o zaprzestaniu działalności operacyjnej- k. 56;
- pismo (...) Fabryka Zintegrowanych Systemów (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w T. z dnia 21 września 2018 r. – k. 61;
- pismo (...) Fabryka Zintegrowanych Systemów (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w T. z dnia 11 października 2018 r. – k. 62;
- pismo Wojewody (...) z dnia 19 października 2018 r. – k. 63;
- pisma pracowników (...) Fabryka Zintegrowanych Systemów (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w T. do Wojewody (...) – k. 64,65;
- pismo (...) Fabryka Zintegrowanych Systemów (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w T. z dnia 5 listopada 2018 r. -k. 66-67;
- pisma pracowników (...) Fabryka Zintegrowanych Systemów (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w T. z dnia 8 stycznia 2019 r, 11 stycznia 2019 r.28 lutego 2019 r., 12 kwietnia 2019 r., 5 lipca 2019 r., 27 listopada 2018 r. – k. 454- 456, 464 – 465v;
- interwencja poselska z dnia 18 grudnia 2018 r. – k. 456v
- pismo posła Ł. Z. z dnia 12 stycznia 2019 r. – k. 467-467v
- zeznania świadka L. P. – protokół elektroniczny z dnia 9 czerwca 2021 r. (od 03:08:48 do 05:17:57) k. 1010-1022v;
- przesłuchanie powoda J. J. (1) – protokół elektroniczny z dnia 24 sierpnia 2021 r. (od 03:22:49 do 03:34:35);
- przesłuchanie powódki A. K. (1)- protokół elektroniczny z dnia 24 sierpnia 2021 r. (od 01:51:29 do 02:34:33)- k. 1027- 1029;
- przesłuchanie powoda W. G. (1) – protokół elektroniczny z dnia 24 sierpnia 2021 r. (od 02:47:49 do 02:54:40);

Na podstawie załącznika nr 37 do protokołu z dnia 31 sierpnia , stanowiącego polecenie prezesa zarządu (...) Fabryka Zintegrowanych Systemów (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w T., zakład przeprowadził inwentaryzację środków trwałych wg. stanu na 30 sierpnia 2018 r., której nie zaakceptował Wojewoda (...), przystępując jednocześnie do samodzielnego spisu z natury składników majątkowych znajdujących się w spółce, powodując w tym celu komisję inwentaryzacyjną. W trakcie tego procesu stwierdzono, że majątek podlegający faktycznemu przekazaniu w związku z

realizacją wyroku, był złym stanie technicznym, był zużyty, zniszczony, zabytkowy. Wojewoda (...) zlecił rzeczoznawcy M. K. B. sporządzenie wyceny środków trwałych objętych wyrokiem i innych pozostających na terenie zakładu, w celu określenia ich wartości dla potrzeb sprzedaży, w zakresie składników majątku zidentyfikowanych jako złom (raport z wyceny (...)), innych składników majątku (raport (...)), składników majątku zidentyfikowanych jako zabytki (raport wyceny (...)), środków trwałych nieobjętych wyrokiem i spisem księgowym (raport z identyfikacji (...)), odpadów, które należy zutylizować (raport z identyfikacji (...)). Dodatkowo zlecono dokonanie spisu inwentarza i wyceny środków trwałych pozostałych na terenie zakładu rzeczoznawcy J. J. (3), który w informacji z dnia 10 września 2019 r., który stwierdził, że w zdecydowanej większości przedstawiony do szacowania stan majątku trwałego ruchomego z uwagi na zużycie, zniszczenie, dewastację, przeznaczenie, uzasadniał odstępianie od jego wyceny. Łączna wartość możliwych do oszacowania środków trwałych ruchomych wyliczona została na 1.635.277,40 zł.

Oprócz środków trwałych i nieruchomości należących na powrót do Skarbu Państwa, w zakładzie pozostała duża część ruchomości, przedmiotów, stanowisk pracy, własności (...) Fabryka Zintegrowanych Systemów (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w T., a także spółek powiązanych np. (...), których jednak pełnego spisu nigdy Wojewodzie (...) nie przedstawiono. Przez blisko 3 lata maszyny i pomieszczenia zakładu niszczały, zdarzały się także kradzieże.

Dowody:

- raporty z wyceny i identyfikacji – k. 350-414v;
- Informacja nt. wyceny środków trwałych – k. 759-772;
- dokumentacja fotograficzna na płycie DVD- k. 445
- zeznanie świadka P. B. – protokół elektroniczny z dnia 9 czerwca 2021 r. (od 00:42:24- 02:00:37) k. 728v-731v;
- zeznanie świadka K. P. (1) – protokół elektroniczny z dnia 9 czerwca 2021 r. (od 02:02:45 do 03:03:47) – k. 731v – 734;
- zeznania świadka L. P. – protokół elektroniczny z dnia 9 czerwca 2021 r. (od 03:08:48 do 05:17:57) k. 1010-1022v;

Zgodnie z planem zagospodarowania przestrzennego uchwalonym uchwałą nr 412/16 Rady Miasta T. z dnia 06 października 2016 r. opublikowany w Dz.U. Woj. Kuj.-P.. z dnia 14.10.2016 r. poz. 3529, dla terenu, na którym mieści się zakład (...) Fabryka Zintegrowanych Systemów (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w T., działalność gospodarcza o charakterze produkcyjnym, przemysłowym prowadzona a w oparciu o składniki majątkowe była nieprzewidziana. Dla terenu położonego w rejonie ulic; (...), S. L., (...), L. uchwalony został miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla obszaru (...). Plan ten dla ulicy (...) (obszar zakładu) przewidywał;

- dla działki nr (...) objętej księgą wieczystą (...) leżącej w jednostce planistycznej 95.08-KD (D)3 przeznaczenie podstawowe komunikacja- droga publiczna, ulica dojazdowa, dopuszczalne; infrastruktura techniczna, zieleń przydrożna, miejsca postojowe,

- dla działki nr (...) objętej księgą wieczystą (...) leżącej częściowo w jednostce planistycznej 95.08-U/MW5, przeznaczenie podstawowe; usługi, zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna, dopuszczalne; drogi wewnętrzne, parkingi, zieleń urządzona, infrastruktura techniczna, a częściowo w jednostce planistycznej 95.08-KXl oznaczającej komunikację - publiczne ciągi piesze, a przeznaczenie dopuszczalne; infrastruktura techniczna i ciąg pieszo-rowerowy,

- dla działek o nr (...) objętych księgą wieczystą (...); działka nr (...) położona częściowo w obszarze o symbolu planistycznym 95.08-U/MW6 oznaczającym przeznaczenie podstawowe; usługi, zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna, przeznaczenie dopuszczalne; drogi wewnętrzne, parkingi, zieleń urządzona, infrastruktura techniczna; dla części działki leżącej w jednostce planistycznej 95.08-U/MW7 oznaczającej przeznaczenie podstawowe dla tego obszaru; usługi, zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna, dopuszczalne przeznaczenie; drogie wewnętrzne, parkingi,

zieleń urządzona, infrastruktura techniczna; częściowo w jednostce planistycznej 95.08-KD(D)3 oznaczającej przeznaczenie podstawowe; komunikacja- droga publiczna, ulica dojazdowa, dopuszczalne; infrastruktura techniczna, zieleń przydrożna, miejsca postojowe. Natomiast działka nr (...) leżąca w jednostce planistycznej 98.08-KD(D)3 oznaczającej przeznaczenie podstawowe; komunikacja-

droga publiczna, ulica dojazdowa, dopuszczalne; infrastruktura techniczna, zieleń przydrożna, miejsca postojowe,

- dla działek o nr (...) objętych księgą wieczystą (...)/; działka nr (...) leżąca w jednostce planistycznej 95.08-U/MW7 oznaczającej przeznaczenie podstawowe; usługi, zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna, dopuszczalne przeznaczenie; drogie wewnętrzne, parkingi, zieleń urządzona, infrastruktura techniczna, natomiast działki nr (...) leżące w jednostce planistycznej 95.08-KD(D)3 oznaczającej przeznaczenie podstawowe; komunikacja- droga publiczna, ulica dojazdowa, dopuszczalne; infrastruktura techniczna, zieleń przydrożna, miejsca postojowe.

Spółka posiadała wskazane nieruchomości w użytkowaniu wieczystym wraz z budynkami stanowiącymi odrębną własność zgodnie z decyzją o oddaniu gruntu w użytkowanie wieczyste wraz z budynkami stanowiącymi odrębną własność do dnia 05 grudnia 1989 r. Do wskazanej daty, przedmiotowe nieruchomości mogły być użytkowane przemysłowo tylko przez spółkę na podstawie wydanej decyzji. W związku z przejęciem nieruchomości w ramach realizacji wyroku Sądu Okręgowego, użytkowanie wieczyste wraz z odrębną własnością budynków wygasło.

Dowody:

- uchwała Rady Miasta T. nr 412/16 z dnia 06 października 2016 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru (...) położonego w rejonie ulic; (...), S. l. (...) (...) i L.- Dz.Urz.Woj.Kuj.-P.. z dnia 14 października 2016 r.;

- zeznanie świadka P. B. – protokół elektroniczny z dnia 9 czerwca 2021 r. (od 00:42:24- 02:00:37) k. 728v-731v;

- zeznanie świadka K. P. (1) – protokół elektroniczny z dnia 9 czerwca 2021 r. (od 02:02:45 do 03:03:47) – k. 731v – 734;

- zeznania świadka L. P. – protokół elektroniczny z dnia 9 czerwca 2021 r. (od 03:08:48 do 05:17:57) k. 1010-1022v;

Wojewoda (...) w dniu 17 marca 2021 r. ogłosił pisemny przetarg na sprzedaż maszyn i urządzeń pozostałych po rozwiązanej umowie o oddanie przedsiębiorstwa państwowego do odpłatnego korzystania zawartej między Skarbem Państwa a (...) sp. z o.o. (później (...) Zintegrowanych Systemów (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w T.). W wyniku przetargu środki trwale o wartości 1.635.277,40 zł, zgodnie z wykazem ustalonym przez rzeczoznawcę J. J. (3), zostały zbyte za kwotę 1.236.150 zł oferentowi.

Dowody:

- informacja o ogłoszeniu przetargu – k. 973-974;

- ogłoszenie o przetargu – k. 975-1002v;

- protokół z dnia 15 stycznia 2021 r. – k. 1004-1005;

- protokół z dnia 14 kwietnia 2021 r. -k. 1002-1003;

- zeznanie świadka P. B. – protokół elektroniczny z dnia 9 czerwca 2021 r. (od 00:42:24- 02:00:37) k. 728v-731v;

Wojewoda (...), Minister ds. (...), Pracy i (...) (dawniej Minister (...)), po uzyskaniu wyroku nakazującego wydanie określonych ruchomości i nieruchomości przez (...) Fabryka Zintegrowanych Systemów (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w T., nie planowali wznowienia działalności zakładu i uzyskania statusu pracodawcy

dla pracowników zakładu, z uwagi na brak możliwości organizacyjnych, zdewastowane i przestarzałe zaplecze maszynowe. Celem podmiotów była sprzedaż uzyskanego majątku.

Dowód:

- zeznanie świadka P. B. – protokół elektroniczny z dnia 9 czerwca 2021 r. (od 00:42:24- 02:00:37) k. 728v-731v;
- zeznanie świadka K. P. (1) – protokół elektroniczny z dnia 9 czerwca 2021 r. (od 02:02:45 do 03:03:47) – k. 731v – 734.

Organizację i porządek w procesie pracy oraz związane z tym prawa i obowiązki pracodawcy oraz pracowników (...) Fabryka Zintegrowanych Systemów (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w T. określał Regulamin Pracy obowiązujący w zakładzie. Rodzaj i sposób obliczenia świadczeń pracowniczych określał Regulamin Wynagradzania.

Fakty bezsporne oraz dowody:

- Regulamin Pracy z załącznikami – k. 913-920
- Regulamin Wynagradzania – k. 909-912

J. J. (1) zatrudniony był pierwotnie w przedsiębiorstwie państwowym Fabryka (...) z siedzibą w T., a następnie w zakładzie (...) Fabryka Zintegrowanych Systemów (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w T. od 1984 r. , na stanowiskach kowala matrycowego, ustawiacza, brygadzysty, technologa warsztatowego, Zastępcy Kierownika Wydziału, Mistrza. Umowa o pracę została J. J. (1) wypowiedziana w dniu 28 sierpnia 2018 r. z uwagi na likwidację zakładu pracy, z zachowaniem skróconego, 1 miesięcznego okresu wypowiedzenia (art. 30§1 pkt 2 w zw. z art. 36¹§1 kp).

(...) Fabryka Zintegrowanych Systemów (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w T. oświadczyła w dniu 22 października 2018 r., że łączne niewypłacone świadczenie ze stosunku pracy przysługujące J. J. (1) wynosi 115.732,45 zł (w tym ekwiwalenty za pranie odzieży w latach 2012,2013,2014,2015,2016,2017,2018, nagroda jubileuszowa za 2014 r., pensja za okres od 06/2015 do 09/2018, ekwiwalent za urlop (...), odprawa z przyczyn nie dotyczących pracowników, odszkodowanie z art. 36¹§1 kp, premia (...)).

Niezaspokojone roszczenia pracownicze w kwocie 14.002,98 zł, a w tym:

- ekwiwalent pieniężny za urlop wypoczynkowy (1.652,98 zł)
- odszkodowanie za skrócony okres wypowiedzenia (4.940 zł)
- odprawa pieniężna (7.410 zł)

wypłacono J. J. (1), na jego wniosek z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

Dowody:

- informacja o niewypłaconych świadczeniach pieniężnych – k. 690v-691, 692-692v;
- wniosek o wypłatę świadczeń z tytułu niezaspokojonych roszczeń pracowniczych – k. 706-706v;
- pismo Wojewódzkiego Urzędu Pracy w T. z dnia 19 lutego 2019 r. – k. 693;
- pismo Wojewódzkiego Urzędu Pracy w T. z dnia 27 lipca 2020 r. – k. 705;
- świadectwo pracy J. J. (1) – k. 709-709v;

- informacja o zwolnieniach lekarskich J. J. (1) – k. 710 ;
- oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę – k. 711;
- akta osobowe J. J. (1) – k. 724 oraz załącznik do akt;
- przesłuchanie powoda J. J. (1) – protokół elektroniczny z dnia 24 sierpnia 2021 r. (od 03:22:49 do 03:34:35);

A. Ł. (1) zatrudniony był pierwotnie w przedsiębiorstwie państwowym Fabryka (...) z siedzibą w T., a następnie w zakładzie (...) Fabryka Zintegrowanych Systemów (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w T. od 1987 r., na stanowiskach: technologa normisty, magazyniera, planisty, specjalisty ds. planowania produkcji, Kierownik Sekcji (...) Zamówień. Umowa o pracę została A. Ł. (1) wypowiedziana w dniu 28 sierpnia 2018 r. z uwagi na likwidację zakładu pracy, z zachowaniem 3 miesięcznego okresu wypowiedzenia (art. 30§1 pkt 2 w zw. z art. 36§1 pkt 3 kp).

Niezaspokojone roszczenia pracownicze w kwocie 16.280,20 zł, a w tym:

- ekwiwalent pieniężny za urlop wypoczynkowy (4.580,20 zł)
- odprawa pieniężna (11.700 zł)

wypłacono A. Ł. (1), na jego wniosek z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Wnioskowana kwota ekwiwalentu (5.616,00 zł) została ograniczona na podstawie art. 14 ust 2 ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz.U. z 2018 r., poz. 1433, z późn. zmianami).

Dowody:

- umowa o pracę – k. 65 akt pierwotnych IV P 587/18
- świadectwo pracy – k. 209-210 akt pierwotnych IV P 587/18
- informacja o zwolnieniach lekarskich - k. 211 akt pierwotnych IV P 587/18
- oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę – k. 711 akt pierwotnych IV P 587/18
- pismo Wojewódzkiego Urzędu Pracy z 27 lipca 2020 r. – k. 218 akt pierwotnych IV P 587/18
- wniosek o wypłatę świadczeń z tytułu niezaspokojonych roszczeń pracowniczych – k. 219 -219v akt pierwotnych IV P 587/18
- akta osobowe A. Ł. (1) – k. 232 akt pierwotnych IV P 587/18 oraz załącznik do akt;
- przesłuchanie powoda A. Ł. (1) – protokół elektroniczny z dnia 24 sierpnia 2021 r. (od 02:56:50 do 03:19:12)- k. 1030-1031 ;

A. K. (1) zatrudniona była pierwotnie w przedsiębiorstwie państwowym Fabryka (...) z siedzibą w T., a następnie w zakładzie (...) Fabryka Zintegrowanych Systemów (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w T. od 1987 r., na stanowiskach inspektora ds. dyscypliny pracy, specjalisty ds. pracowniczych Kierownika D. Spraw Pracowniczych. Umowa o pracę została A. K. (1) wypowiedziana w dniu 5 listopada 2018 r. z uwagi na likwidację zakładu pracy, z zachowaniem skróconego 1 miesięcznego okresu wypowiedzenia (art. 30§1 pkt 2 w zw. z art. 36¹§1 kp).

Niezaspokojone roszczenia pracownicze w kwocie 27.481,20 zł, a w tym:

- ekwiwalent pieniężny za urlop wypoczynkowy (4.580,20 zł)
- odprawa pieniężna (15.600 zł)

- odszkodowanie za skrócony okres wypowiedzenia (9.160,40 zł)

wypłacono A. K. (1), na jej wniosek z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Wnioskowana kwota ekwiwalentu (5.616,00 zł) została ograniczona na podstawie art. 14 ust 2 ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz.U. z 2018 r., poz. 1433, z późn. zmianami).

Dowody:

- umowa o pracę – k. 66 – 66v akt pierwotnych IV P 562/18;

- świadectwo pracy – k. 190-190v akt pierwotnych IV P 562/18;

- zaświadczenie o zwolnieniach lekarskich – k. 191 akt pierwotnych IV P 562/18;

- oświadczenie o rozwiązaniu umowy z dnia 5 listopada 2018 r. – k. 192 akt pierwotnych IV P 562/18;

- pismo Wojewódzkiego Urzędu Pracy z 27 lipca 2020 r. – k. 198 akt pierwotnych IV P IV P 562/18;

- akta osobowe – k. 217 akt pierwotnych IV P 562/18 oraz załącznik do akt;

- wniosek o wypłatę świadczeń z tytułu niezaspokojonych roszczeń pracowniczych – k. 199 -199v akt pierwotnych IV P 587/18;

- przesłuchanie powódki A. K. (1)- protokół elektroniczny z dnia 24 sierpnia 2021 r. (od 01:51:29 do 02:34:33)- k. 1027- 1029 ;

M. P. (2) zatrudniona była w zakładzie (...) Fabryka Zintegrowanych Systemów (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w T. od dnia 2 marca 2018 r. na stanowisku operatora wtryskarek sterowanych komputerowa. Powódka powróciła do pracy po przejściu w 2017 r. na emeryturę. Umowa o pracę wypowiedziana została w dniu 28 sierpnia 2018 r. z zachowaniem skróconego 1 miesięcznego okresu wypowiedzenia (art. 30§1 pkt 2 w zw. z art. 36¹§1 kp).

(...) Fabryka Zintegrowanych Systemów (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w T. oświadczyła w dniu 30 sierpnia 2018 r., że łączne niewypłacone świadczenie ze stosunku pracy przysługujące M. P. (2) wynosi 30.568,98 zł (a w tym ekwiwalenty za pranie odzieży, nagroda jubileuszowa 2017 r., pensja za okres 3/2018, 8/2018, (...), (...), odprawa emerytalna, odprawa z przyczyn niedot. pracowników, odszkodowanie z art. 36¹§1kp).

Niezaspokojone roszczenia pracownicze w kwocie 9.261,37 zł, a w tym:

- wynagrodzenie za pracę za wrzesień 2018 r. (2.108,80 zł)

- wynagrodzenie za pracę za sierpień 2018 r. (2.197,77 zł)

- ekwiwalent pieniężny za urlop wypoczynkowy (621,42 zł)

wypłacono M. P. (2), na jej wniosek z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

Dowody:

- umowa o pracę – k. 67-67v akt pierwotnych IV P 591/18;

- pismo Wojewódzkiego Urzędu Pracy w T. z dnia 29 stycznia 2019 r. – k. 191 akt pierwotnych IV P 591/18;

- informacja o niewypłaconych świadczeniach pieniężnych z dnia 30 sierpnia 2018 r. wraz z pismem z dnia 22 października 2018 r. oraz informacją z dnia 22 października 2018 r. – k. 152- 153v;

- akta osobowe – k. 219 akt pierwotnych IV P 591/19 oraz załącznik do akt;

- przesłuchanie powódki M. P. (1)- protokół elektroniczny z dnia 24 sierpnia 2021 r. (od 01:26:53 do 01:46:16- k. 1026v-1027);

R. C. (1) zatrudniony był pierwotnie w Zakładzie (...), następnie w Fabryce (...) z siedzibą w T., a dalej w zakładzie (...) Fabryka Zintegrowanych Systemów (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w T. od 1972 r. na stanowiskach tokarza, ustawiacza. Umowa o pracę została wypowiedziana w dniu 24 sierpnia 2018 r. z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia.

(...) Fabryka Zintegrowanych Systemów (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w T. oświadczyła w dniu 30 sierpnia 2018 r., że łączne niewypłacone świadczenie ze stosunku pracy przysługujące R. C. (1) wynosi 54.371,95 zł (w tym nagrody jubileuszowe 2007 r., 2012 r., 2017 r., ekwiwalenty za pranie odzieży, pensja za okres od 06/2017 do 07/2017).

Niezaspokojone roszczenia pracownicze w kwocie 10.951,20 zł, a w tym:

- ekwiwalent pieniężny za urlop wypoczynkowy (2.755,20 zł)

- odprawa pieniężna (8.196 zł)

wypłacono R. C. (1), na jego wniosek z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

Dowody:

- umowa o pracę – k. 9-9v akt pierwotnych IV P 647/18;

- pismo Wojewódzkiego Urzędu Pracy w T. z 7 lutego 2019 r. – k. 199 akt pierwotnych IV P 647/18;

- pismo Wojewódzkiego Urzędu Pracy w T. z 27 lipca 2020 r.-k. 202 akt pierwotnych IV P 647/18l

- wniosek o wypłatę świadczeń z tytułu niezaspokojonych roszczeń pracowniczych – k. 221-221v akt pierwotnych IV P 647/18;

- informacja o niewypłaconych świadczeniach pieniężnych z dnia 30 sierpnia 2018 r. – k.. 200 akt pierwotnych IV P 647/18;

- świadectwo pracy – k. 212-212v akt pierwotnych IV 647/18;

- zaświadczenie o zwolnieniach lekarskich – k. 213 akt pierwotnych IV 647/18;

- oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę z dnia 24 sierpnia 2018 r. – k. 214;

- akta osobowe – k. 234 v akt pierwotnych IV P 647/18 oraz załącznik do akt;

- przesłuchanie powoda R. C. (1) - protokół elektroniczny z dnia 24 sierpnia 2021 r. (od 02:35:24 do 02:47:25)k. 1029-1029v;

W. G. (1) był zatrudniony w Fabryce (...) z siedzibą w T., a dalej w zakładzie (...) Fabryka Zintegrowanych Systemów (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w T. od 1984 r., na stanowiskach monter mechanizmów licznikowych i zegarowych, zalewacz form ciśnieniowych, tokarz. Umowa o pracę została wypowiedziana przez zakład pismem z

dnia 28 sierpnia 2018 r. z zachowaniem skróconego okresu wypowiedzenia do 1 miesiąca na podstawie (art. 30§1 pkt 2 w zw. z art. 36¹§1 kp).

Niezaspokojone roszczenia pracownicze w kwocie 15.365,57 zł, a w tym:

- ekwiwalent pieniężny za urlop wypoczynkowy (3.832,09 zł)
- odprawa pieniężna (6.499,92zł)
- wynagrodzenie za pracę za wrzesień 2018 r. (700,28 zł)
- odszkodowanie za dwa miesiące art. 36¹ kp (4.333,28 zł)

wypłacono R. C. (1), na jego wniosek z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

Dowody:

- umowa o pracę – k. 66 – 66v akt pierwotnych IV P 599/18;
- świadectwo pracy – k. 198-198v akt pierwotnych IV P 599/18 ;
- zaświadczenie o zwolnieniach lekarskich – k. 197 akt pierwotnych IV P 599/18;
- oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę – k. 200 akt pierwotnych IV P 599/18;
- pismo Wojewódzkiego Urzędu Pracy z dnia 27 lipca 2020 r. – k. 206 200 akt pierwotnych IV P 599/18;
- wniosek o wypłatę świadczeń z tytułu niezaspokojonych roszczeń pracowniczych – k. 207 – 207v akt pierwotnych IV P 599/18;
- akta osobowe – k. 211 akt pierwotnych IV P 599/18 oraz załącznik do akt ;
- przesłuchanie powoda W. G. (1) – protokół elektroniczny z dnia 24 sierpnia 2021 r. (od 02:47:49 do 02:54:40).

Sąd zważył co następuje:

Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie dokumentów, a także przesłuchania świadków oraz stron. Sąd dał wiarę dokumentom , gdyż ich autentyczność zasadniczo nie była kwestionowana. Sporna była ocena prawna przedstawionych w dokumentach informacji, w zakresie przesłanek z art. 23 (1) kp. Świadek L. P. kwestionował otrzymanie pisemnego stanowiska w zakresie odmowy przyjęcia biznes planu w kształcie zaproponowanym przez Spółkę (...), co nie miało jednak zasadniczego znaczenia dla rozstrzygnięcia. Trzeba jednak wskazać, że wiedzę co do odmowy przyjęcia biznes planu Spółki świadek P. posiadał , skoro o powyższym poinformował S. G. twórcę planu M. Reaktywacja (k.1024v).

Odnosząc się do zeznań świadków : świadek P. B. w części przekazał informacje o których dowiedział się pośrednio , zwłaszcza o przebiegu spotkania przedstawicieli wojewody oraz pracowników i zarządu Spółki (...) w dniu 31.08.2018r. Wiedza świadka w tym zakresie była ogólna. Szerzej świadek przedstawił okoliczności związane z pracami nad tzw. reaktywacją (...). Były to jednak działania podejmowane przed sierpniem 2018r.

Fakt nie przyjęcia propozycji (...) co do możliwości dalszego działania został ustalony w oparciu o spójne w tym zakresie zeznania wszystkich świadków, a także dowody z dokumentów. Odmienne była natomiast ocena świadków co do możliwości i braku możliwości prowadzenia dalszej działalności przez Spółkę , która sprowadzała się głównie do analizy kondycji finansowej spółki i jej zadłużenia oraz możliwości przejęcia tego zadłużenia przez Skarb Państwa. Świadek G., który przygotował biznes plan (...) przyznał to, co podkreślał świadek B., że biznes plan nie brał pod uwagę kosztów przeniesienia zakładu i stanu zadłużenia. Przyczyny zadłużenia, jak wskazał świadek P., wynikały z

podniesienia opłat legalizacyjnych. Należy wyjaśnić, że ocena przyczyn złej sytuacji finansowej spółki nie będzie miała znaczenia dla oceny przesłanek z art. 23(1) kp, zatem zbędne było dokonywanie analizy przyczyn zadłużenia.

Istotne w sprawie były okoliczności, które wskazali zarówno świadek P. B., K. P. (1) i świadek L. P., iż majątek w oparciu o który działała spółka, dzielił się na dwie części : na część należącą do Skarbu Państwa oraz część będącą własnością (...) Fabryki Zintegrowanych Systemów Opomiarowania i Rozliczeń Sp.o.o (zwanej dalej spółką (...)) . Świadek L. P. ocenił, że w okresie 5 lat spółka zainwestowała w majątek 32.000.000zł. Były to narzędzia , technologie i część maszyn.(k.1012)

Świadkowie B. i P. argumentowali w postępowaniu, że majątek Skarbu Państwa nie stanowił osobnego zakładu w oparciu o który można by prowadzić produkcję. (k.930) Sąd dał temu wiarę . Potwierdzają powyższe stanowisko zeznania świadka L. P.(k.1014v), który wskazał, że na maszynach Skarbu Państwa były zamontowane urządzenia spółki. Wskazał, że „były to różne uchwyty, formy wtryskowe, formy kuźnicze, urządzenia, które odpowiadają za jakość technologiczną produktu i tego było multum” Świadek podał także , że demontaż uniemożliwiłby Skarbowi Państwa działanie. (k.1014v) Dalej wyjaśnił, że aby kontynuować dotychczasową działalność trzeba by połączyć aktywa, które miał (...) z aktywami Skarbu Państwa. (k.1017v) Aprobaty, technologie, części maszyn i urządzeń to były aktywa nie Skarbu Państwa (k. 1017v). Według świadka S. G. do spółki (...) miały należeć know-how, licencje , patenty.(k.1024)

Wszyscy świadkowie spójnie natomiast wyjaśnili i przedstawili powiązania kapitałowe (...) i spółek córek. Bardziej szczegółowo wyjaśnił te powiązania świadek L. P.. Jak wskazał (...) przejął na siebie funkcje obsługi pod względem dostaw surowców i towarów, Metron produkował wodomierz, ciepłomierze , podzielniki kosztów, programatory. M. Term zajmował się usługami rozliczeń w oparciu o podzielniki kosztów. (k.1017v)

Odmienne były natomiast zeznania co do stanu maszyn i urządzeń. Świadkowie K. P. (1) i P. B. ocenili, że były w opłakanym stanie. Zdaniem świadków L. P. oraz S. G. maszyny działały , możliwa była na nich dalsza praca.

W ocenie sądu część maszyn na pewno była sprawna, skoro były jeszcze wykonywane produkty w sierpniu 2018r., były także w 2017r. wydane certyfikaty na system produkcji (k.1012v) Jednak trzeba mieć na uwadze, że ilość produkcji i maszyn była już w 2017 i 2018r. okrojona. Po prywatyzacji obsługiwało maszyny ok. 1000 pracowników, ta ilość zmniejszała się , aż pozostało ok.150 osób. Zatem nie wszystkie maszyny były używane i nie wszystkie też musiały być sprawne dla zapewnienia znacznie mniejszej produkcji. W czasach świetności jak zeznał świadek P. było produkowanych ok. 2.000.000 wodomierzy, ta liczba w latach 2017-2018 zmniejszyła się do 300-400 tys. Powyższe znalazło także potwierdzenia w zeznaniach powódki A. K. (1).(k.1029) Powódka dodała, że część maszyn była popsuta , nieremontowana, nie było komu na nich pracować.

Zatem wszystkie maszyny mając na uwadze ich wiek, wieloletnie zużycie na pewno nie był w tak dobrym stanie jak przedstawiał to świadek L. P.. Brak chętnych przed sierpniem 2018r. na przejęcie maszyn i urządzeń , negatywna ocena pracowników technicznych Apatora podczas wizyty w Metronie , co wskazał świadek B., wiek maszyn i zużycie we wskazanych przez świadka K. P. kartach maszyn, pozwala na przyjęcie takiego stanowiska przez Sąd.

W oparciu o zeznania powodów ustalono w pewnym zakresie jaki był stan i działanie zakładu - Spółki (...) na przestrzeni ostatnich lat. Część powodów z uwagi na zajmowane stanowiska miała w tym zakresie szerszą wiedzę.

Powódka A. K. (1) kierownik kadr przedstawiała podobnie jak świadek L. P. , zespół działów wyjaśniając ponadto ,że żaden z działów nie mógł istnieć bez siebie. (k.1029) Takie samo stanowisko w zakresie kooperacji działów przedstawił powód A. Ł. (1) , który pracował jako kierownik sekcji obsługi i zamówień (k.1030).

Sąd oddalił wniosek o biegłego z zakresu wyceny środków trwałych lub szacowania przedsiębiorstw. Jak zostanie wyjaśnione w uzasadnieniu nie doszło do zwrotu przedsiębiorstwa. Nie doszło do przejścia zakładu pracy na nowego pracodawcę. Samo mienie ruchome, które było przedmiotem przetargu nie stanowi o przejściu zakładu pracy czy też jego części. Może być jednym z elementów podanych analizie pod kątem przesłanek z art. 23(1) kp. Wobec

niespełnienia szeregu z nich, zbędne było koncentrowanie się tylko na składnikach majątku ruchomego i angażowanie biegłego do wydania opinii.

Przechodząc do rozważań prawnych należy wyjaśnić, że w sprawie zarysował się problem prawny związany z oceną zastosowania do dalszego zatrudnienia powodów, do odpowiedzialności za zobowiązania pracownicze, zasad uregulowanych w art. 23 (1) kp. Zgodnie z tym przepisem § 1. w razie przejścia zakładu pracy lub jego części na innego pracodawcę staje się on z mocy prawa stroną w dotychczasowych stosunkach pracy, z zastrzeżeniem przepisów § 5. § 2. Za zobowiązania wynikające ze stosunku pracy, powstałe przed przejściem części zakładu pracy na innego pracodawcę, dotychczasowy i nowy pracodawca odpowiadają solidarnie.

Na wstępie można wyjaśnić, że bezpośrednim celem komentowanego przepisu art. 23(1) kp. jest implementacja do krajowego porządku prawnego postanowień dyrektywy Rady 2001/23/WE. Należy jednak mieć na uwadze, że po raz pierwszy problematyka wpływu zmian organizacyjnych pracodawcy na stosunki pracy została uregulowana już w 1989 r., a więc na wiele lat przed akcesją Polski do UE. Mianowicie 1.5.1989 r. dodano do KP art. 23¹, który regulował skutki połączenia, podziału lub przejęcia zakładów pracy, przewidując wstąpienie z mocy prawa nowego zakładu pracy w miejsce dotychczasowego podmiotu zatrudniającego. Jednocześnie przepis ten nakładał odpowiedzialność za zobowiązania wynikające ze stosunków pracy na nowego pracodawcę w całości (w przypadku przejęcia całego zakładu pracy) lub solidarnie na nowego i starego pracodawcę (w przypadku przejęcia części zakładu pracy). W kolejnych latach komentowany przepis był jeszcze nowelizowany dwukrotnie: w 1996 r. – nadano mu obecną konstrukcję opartą na koncepcji "przejścia" zakładu pracy (w miejsce wyliczenia zdarzeń składających się na zmiany organizacyjne) oraz w 2004 r. – wprowadzono obowiązek zbiorowej konsultacji, wydłużono termin do rozwiązania stosunku pracy przez pracownika oraz dodano § 6. Tak więc sama idea uregulowania skutków przemian organizacyjnych podmiotów zatrudniających, niewątpliwie inspirowana regulacjami wspólnotowymi (wcześniejszą dyrektywą Rady 77/187/EWG z 14.7.1977 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich, odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejęcia przedsiębiorstw, zakładów lub części przedsiębiorstw lub zakładów, Dz.Urz. WE L Nr 61, s. 26) związana była przede wszystkim z rozpoczynającym się procesem transformacji gospodarczej w Polsce i towarzyszącą temu restrukturyzacją przedsiębiorstw. Natomiast formalnie proces implementacji prawa unijnego nastąpił dopiero w 2004 r., kiedy treść komentowanego przepisu uzupełniono o brakujące elementy związane głównie z udziałem przedstawicieli pracowników w procesie transferu zakładu pracy. (komentarz do art. 23(1) kp pod red. Sobczyk w programie Legalis)

Zanim jednak sąd odniesie się do szerszego omówienia uregulowania zawartego w art. 23(1) kp, należy także przypomnieć i wyjaśnić pojęcie pracodawcy i zakładu pracy.

Definicję pojęcia pracodawcy zawiera art. 3 KP. Jest nim "jednostka organizacyjna, choćby nie posiadała osobowości prawnej, a także osoba fizyczna, jeżeli zatrudniają pracowników".

Zakład pracy w znaczeniu przedmiotowym to jednostka techniczno-organizacyjna będąca placówką zatrudnienia. Jest on zorganizowaną całością, na którą składają się określone elementy materialne (lokal, wydzielony teren, urządzenia, maszyny) i niematerialne (firma, klientela, kontakty handlowe) oraz odrębna organizacja (wyodrębnienie strukturalne) i własna struktura zarządzania (zespół pracowników). O uznaniu za zakład pracy decydują te elementy materialne lub niematerialne, które stwarzają możliwość wykonywania pracy przez zatrudnionych pracowników, a zatem powodują, że stanowi on placówkę zatrudnienia realizującą statutowe cele społeczne, publiczne czy gospodarcze. (por. kom. do art. 23¹ kp red. Walczak 2021r w programie Legalis),

Powyższe ma znaczenie dla zrozumienia pojęcia zakładu pracy wskazanego w art. 23(1) kp.

W poprzednim stanie prawnym (do 1996 r.) pojęcie zakładu pracy było używane na oznaczenie podmiotu zatrudniającego jako strony stosunku pracy. Było to tzw. podmiotowe ujęcie zakładu pracy. Po nowelizacji KP z 1996 r. przywrócono tradycyjną nomenklaturę, zastępując ten termin pojęciem pracodawcy.

Obecnie zatem termin "zakład pracy" występuje w ujęciu przedmiotowym. Jak wskazuje SA w L. w tezie drugiej wyr. z 8.11. 2019 r. (III AUa 509/19, Legalis) dokonując wykładni art. 23¹ § 1 KP – także w kontekście regulacji prawa UE, w tym art. 1 cytowanej dyrektywy Rady 2001/23 z 12.3.2001 r. w zw. z art. 10 Traktatu Ustanawiającego Wspólnotę Europejską w przypadku zakładów pracy funkcjonujących w sferze gospodarczej, przedmiotem przejścia jest zawsze zakład pracy (lub jego część) stanowiący zorganizowane połączenie zasobów, którego celem jest prowadzenie działalności gospodarczej, bez względu na to, czy jest to działalność podstawowa, czy pomocnicza.

Decydującym kryterium ustalenia, czy nastąpiło „przejście” w rozumieniu dyrektywy, jest ustalenie czy dana jednostka organizacyjna zachowuje tożsamość. **Pojęcie jednostki gospodarczej odsyła do zorganizowanej zbiorowości osób i składników pozwalających na prowadzenie działalności w tym gospodarczej, która realizuje określony cel i jest wystarczająco wyodrębniona i niezależna.** (por. kom. do kodeksu pracy pod red Krzysztof Baran wyd. V w programie Lex Omega)

W przypadku zakładów o celach gospodarczych, tak jak w sprawie powodów, przy wyjaśnieniu pojęcia zakładu oraz istoty aktu "przejścia", zasadnicze znaczenie będą miały elementy i uwarunkowania typu majątkowego. Takie elementy nie mogą natomiast odgrywać dominującej roli tam, gdzie dochodzi do przejścia "w części" zakładu pracy realizującego cele społeczne, polityczne czy publiczne. Wówczas części zakładu pracy nie można utożsamiać wyłącznie ze składnikami materialnymi, ponieważ mogą ją także stanowić zadania pracodawcy (wyr. SN z 7.2.2007 r., I PK 212/06, OSNP 2008, Nr 5–6, poz. 66, wyr. SN z 16.3.1994 r., I PRN 4/94, OSNAPiUS 1994, Nr 3, poz. 42).

Kodeks pracy nie zawiera definicji "części zakładu pracy". W potocznym rozumieniu częścią zakładu pracy jest każdy jego składnik, np. lokal, maszyna, określone prawo majątkowe itd. Jednakże uznanie, że przejście każdej takiej części zakładu na innego pracodawcę rodzi skutki określone w art. 23¹ KP, byłoby nie do przyjęcia. Częścią zakładu pracy w rozumieniu art. 23¹ KP jest taka jego część, która może być potraktowana jako placówka zatrudnienia pracownika, a więc zespół składników umożliwiający wykonywanie w niej pracy (wyr. SN z 29.11.2005 r., II PK 391/04, OSNP 2006, Nr 19–20, poz. 297).

Przepis art. 23¹ KP nie ma zastosowania do pracowników, którzy pozostali i są nadal zatrudnieni w nieprzejętej części zakładu, jeżeli zakład ten funkcjonuje na mniejszej części majątku i z ograniczonymi zadaniami, lecz w dalszym ciągu jest placówką zatrudnienia dla pracowników (wyr. SN z 22.12.1998 r., I PKN 511/98, OSNAPiUS 2000, Nr 4, poz. 134)

Skutkiem przejścia części zakładu przez inny podmiot jest jego wejście w rolę nowego pracodawcy **wszystkich pracowników**, którzy przedmiotem swego zobowiązania byli związani z działalnością przejmowanej części zakładu, przy czym skutek ten nie zależy od liczby zatrudnionych. (wyr. SN z 2.10.1996 r., I PRN 72/96, OSNAPiUS 1997, Nr 7, poz. 115). W razie sporu sąd ocenia stopień powiązania pracownika z daną częścią zakładu (wyr. SN z 17.5.1995 r., I PRN 9/95, OSNAPiUS 1995, Nr 20, poz. 248).

Przejście, czyli przejście zakładu, może mieć **różną formę i charakter**: kupna, dzierżawy, faktycznego przejścia, podziału spadku, restrukturyzacji, prywatyzacji, przejścia zakładów państwowych przez samorząd i odwrotnie.

Dla ustalenia przejścia ważna jest jego **data**. Jak się zdaje, powinna być to data faktycznego dokonania przejścia przez nowego pracodawcę, ponieważ dopiero z tą chwilą może on realizować swoje obowiązki. Ustalenie tej daty może jednak stwarzać określone trudności.

Zasadniczym elementem przejścia zakładu jest zmiana pracodawcy w rozumieniu art. 3 KP. **Przy przejściu zakładu pracy** za zobowiązania wynikające ze stosunku pracy powstałe przed przejściem zakładu jako **całości odpowiada nowy pracodawca**, gdyż wstępuje z mocy prawa we wszystkie obowiązki ze stosunku pracy. Zasada ta obowiązuje także w sytuacji przejścia całości zakładu pracy na nowego pracodawcę i likwidacji pracodawcy dotychczasowego (wyr. SN z 23.11.2006 r., II PK 57/06, OSNP 2008, Nr 1–2, poz. 4).

Stosownie do § 2 tego artykułu, w razie przejęcia **części** zakładu odpowiadają **solidarnie dotychczasowy i nowy pracodawca**.

Wynikająca z komentowanego przepisu sukcesja praw i obowiązków może zostać uchylona na podstawie odrębnej ustawy. Rozwiązanie tego rodzaju co do zasady nie jest zabronione. W każdym razie nie stoi temu na przeszkodzie art. 1 ust. 1 lit. c dyrektywy Rady 2001/23/WE z 12.3.2001 r., który zastrzega, że reorganizacja administracyjna organów administracji publicznej, lub przeniesienie funkcji administracyjnych między organami administracji publicznej, nie stanowi przejęcia w rozumieniu niniejszej dyrektywy. (por. kom. do art. 23¹ KP red. Muszalski/Walczak 2021w programie Legalis)

Z mocy przepisu art. 23(1) kp stosunki pracy z pracownikami zatrudnionymi w zakładzie (lub w jego części) w chwili przejęcia zakładu przez innego pracodawcę trwają nadal z tą różnicą, że w miejsce dotychczasowego pracodawcy wstępuje jako strona nowy podmiot posiadający zdolność zatrudniania pracowników w charakterze pracodawcy (art. 3). Pracownicy zachowują prawa przysługujące im przed przejściem tego zakładu na nowego pracodawcę i wiążą ich te same obowiązki, jakie byli obowiązani wykonywać wobec poprzedniego pracodawcy. Do czasu wypowiedzenia tych warunków przez nowego pracodawcę strony są związane warunkami dotychczasowymi (por. uchwała SN z 24.10.1997 r., III ZP 35/97, OSNAP 1998/16, poz. 474).

Przepisy art. 23¹ kp nie dotyczą natomiast pracowników, z którymi umowy o pracę zostały rozwiązane przed dniem przejścia (wyr. SN z 21.10.1999 r., I PKN 330/99, OSNAPiUS 2001, Nr 5, poz. 160; wyr. SN z 5.4.2007 r., I PK 323/06, MoPr 2007, Nr 12, poz. 639), z wyjątkiem tych pracowników, z którymi wadliwie rozwiązano stosunek pracy w celu obejścia art. 23¹ KP. Trzeba jednak wyjaśnić, że wadliwość takiego rozwiązania umowy czy umów i orzeczenie dalszego zatrudnienia pracownika może być stwierdzone tylko w postępowaniach w przedmiocie odwołań pracowników od wypowiedzeń czy rozwiązań umów o pracę.

Istotnym jest także podkreślenie, że przepis artykułu 23¹ § 1 kp jest bezwzględnie obowiązujący i przejęcie w tym trybie pracowników przez nowego pracodawcę następuje z mocy prawa, co nie jest uzależnione od jakichkolwiek czynności pracowników. Nie jest również możliwe uchylenie skutków działania tego przepisu w wyniku czynności prawnej (umowy) pomiędzy dotychczasowym i nowym pracodawcą (wyr. SN z 1.2.2000 r., I PKN 508/99, OSNAPiUS 2001, Nr 12, poz. 412).

Powyższe uregulowanie art. 23(1) kp, mając na uwadze stan faktyczny ustalony w sprawach powodów, należy odnieść także do przepisów ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji z dnia 30 sierpnia 1996r. (Dz.U.1996.118.561 ze zm.) w brzmieniu, które obowiązywało przy oddaniu przedsiębiorstwa (...) do odpłatnego korzystania oraz w dacie wypowiedzenia umowy prywatyzacyjnej.

Zgodnie z art. 40 ust.1 ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji z dnia 30 sierpnia 1996r. o ile ustawa nie stanowi inaczej, kupujący lub przejmujący przedsiębiorstwo wstępuje we wszelkie prawa i obowiązki przedsiębiorstwa państwowego, bez względu na charakter stosunku prawnego, z którego te prawa i obowiązki wynikają. W myśl art. 44 w/w ustawy do stosunków pracy, których stroną było przedsiębiorstwo państwowe prywatyzowane bezpośrednio, art. 23¹ Kodeksu pracy stosuje się odpowiednio.

Zgodnie z art. 47. 2. Kupujący lub przejmujący przedsiębiorstwo jest odpowiedzialny za zobowiązania przedsiębiorstwa państwowego; odpowiedzialność kupującego lub przejmującego przedsiębiorstwo ogranicza się do wartości przedsiębiorstwa według stanu z chwili nabycia, a według cen z chwili zaspokojenia wierzyciela.

Zgodnie z art. 53 ust. 1 u.k.p. umowa o oddanie przedsiębiorstwa do odpłatnego korzystania mogła być rozwiązana przez Skarb Państwa przed upływem okresu, na który została zawarta, jeżeli przejmujący nie wykonuje zobowiązań wynikających z zawartej umowy lub wykonuje je nienależycie. We orzecznictwie dopuszczano możliwość wcześniejszego wypowiedzenia umowy prywatyzacyjnej zawartej na podstawie ustawy o prywatyzacji przedsiębiorstw

państwowych z uwagi na niewykonanie albo nienależyte wykonanie obowiązków przez przejmującego (wyrok SN z 19.06.2008 r., V CSK 433/07). Nie uregulowano w ustawie czy i jakie zastosowanie ma art. 23 (1) kp w przypadku odstąpienia czy wypowiedzenia umowy prywatyzacyjnej.

Utrata mocy w/w przepisów ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji nastąpiła 1 stycznia 2017r. czyli przed sporną w sprawie datą 31.08.2018r., wskazywaną przez powodów, jako data przejścia zakładu pracy na kolejnego pracodawcę.

Zdaniem sądu brak regulacji w ustawie o komercjalizacji i prywatyzacji w zakresie stosowania art. 23(1) kp przy wypowiedzeniu umowy prywatyzacyjnej, pozwala na ocenę, że stosowanie zasad wynikających z art. 23(1) kp nie jest wykluczone. Nie wyłączały tego przepisy cyt. ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji obecnie nazwanej ustawą o komercjalizacji i niektórych uprawnieniach pracowników. Jak już wskazywano w uzasadnieniu , wynikająca z przepisu art. 23 (1) kp sukcesja praw i obowiązków może zostać uchylona tylko na podstawie odrębnej ustawy co w tym przypadku w ocenie sądu nie nastąpiło. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 lipca 2019 r. II PK 187/18) Dodatkowo brak uregulowania odrębną ustawą skutków wypowiedzenia umowy prywatyzacyjnej w zakresie praw i obowiązków stron stosunków pracy może mieć uzasadnienie w różnorodnych stanach faktycznych i prawnych dotyczących sprywatyzowanego majątku i pracy pracowników sprywatyzowanego przedsiębiorstwa. Część z nich może uniemożliwiać stosowanie art. 23(1) kp wprost czy też w drodze analogii.

Stosowanie art. 23 (1) kp w drodze analogii zostało w orzecznictwie Sądu Najwyższego dopuszczone w sytuacji odstąpienia po ogłoszeniu upadłości spółki pracowniczej przez syndyka od umowy leasingu sprywatyzowanego przedsiębiorstwa państwowego, co spowodowało zwrot jego majątku Skarbowi Państwa i przejęcie zatrudnionych pracowników przez Ministerstwo Skarbu Państwa, które oceniono, że pełni funkcję pracodawcy przejściowo do czasu zbycia przedsiębiorstwa innemu inwestorowi, względnie do momentu rozwiązania stosunków pracy, jeżeli zbywanie przejętego majątku następuje w częściach, nienadających się do prowadzenia w formie odrębnych zakładów pracy (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 stycznia 2005r. w sprawie II PK 119/04).

Powyższe orzeczenie przy założeniu podzielenia prezentowanego w nim stanowiska, niewątpliwie wskazuje, iż w orzecznictwie dopuszczono rozpatrywanie stanów faktycznych związanych ze zmianą procesu prywatyzacji pod kątem przesłanek z art. 23(1) kp.

Przedmiotem sprawy ocenionej w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 13.01.2005r. było odstąpienie od umowy leasingu na podstawie , której doszło do przejęcia mienia byłego przedsiębiorstwa państwowego. Argumentowano, aby w przypadku odstąpienia od tej umowy, przy rozszerzającej interpretacji zakresu zastosowania art. 44 ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji - uznać, że dochodzi do zwrotnego przejścia zakładu pracy w rozumieniu art. 23¹ KP, co z kolei uzasadnia wniosek, iż podmiot, który wskutek odstąpienia przejmuje przedsiębiorstwo staje się również nowym pracodawcą. Wskazano ,że znajduje to swoje oparcie w treści art. 55¹ pkt 5 KC, zgodnie z którym przedsiębiorstwo (a więc również przedsiębiorstwo przejmowane na powrót) obejmuje zobowiązania i obciążenia, związane z jego prowadzeniem. Skoro w braku wcześniej zlikwidowanego przedsiębiorstwa państwowego podmiotem przejmującym jego majątek jest Minister Skarbu Państwa, który jednak w świetle konstrukcji pracodawcy ukształtowanej w art. 3 KP nie pełni funkcji pracodawcy, to oceniono w uzasadnieniu orzeczenia , że nowym pracodawcą staje się przejściowo odpowiednia jednostka organizacyjna, to jest Ministerstwo Skarbu Państwa, nawet jeśli najbardziej nawet krótkotrwałe realizowanie stosunków pracy funkcjonalnie powiązanych z przejmowanym majątkiem nie należy do statutowych zadań tego urzędu. Wspomniana funkcja pracodawcza nie musi być zresztą przez ministerstwo realizowana bezpośrednio, a na przykład za pośrednictwem odpowiedniego zarządcy, a poza tym wspomniana funkcja ma z natury rzeczy przejściowy charakter, to znaczy trwa do czasu znalezienia nowego inwestora, albo może się nawet ograniczyć do wypowiedzenia stosunków pracy, jeśli przejęty majątek miałby podlegać zbyciu w częściach nie nadających się do prowadzenia w postaci odrębnych zakładów pracy”.

Zbliżonego zagadnienia, choć w innej konfiguracji procesowej, dotyczył wyrok Sądu Najwyższego z 2.08.2007 r., V CSK 156/07. Dopuszczono tam także możliwość stosowania regulacji art. 23(1) kp , lecz w określonej sytuacji faktycznej. W tej sprawie problemem był faktyczny aspekt przejścia zakładu pracy na innego pracodawcę, który można

było określić stwierdzeniem, że zakład (bądź jego część), stanowiący zorganizowaną całość nastawioną na osiągnięcie określonego celu technicznego, oddawany jest do dyspozycji innego pracodawcy, który uzyskuje realną możliwość zarządzania tym zakładem, to jest korzystania z jego majątku i kierowania zespołem pracowniczym".

Czy jednak przesłanki przejścia zakładu pracy na nowego pracodawcę wystąpiły w sprawie powodów, będzie wymagało odrębnej oceny. Należy zwrócić uwagę, że stan faktyczny wskazany w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 13 stycznia 2005r. w sprawie II PK 119/04 jest odmienny od stanu faktycznego ustalonego w sprawie powodów, co nie pozwala na analogię. Czym innym jest wypowiedzenie umowy prywatyzacyjnej, a czym innym odstąpienie od leasingu na podstawie, której doszło do przejścia mienia byłego przedsiębiorstwa państwowego, a tego dotyczyły w/w orzeczenia Sądu Najwyższego. Odstąpienie od umowy skutkuje oceną, że umowa uważana jest za niezawartą, taki skutek nie występuje przy wypowiedzeniu umowy o oddaniu przedsiębiorstwa do odpłatnego korzystania. W rozpoznawanej przez Sąd Najwyższy sprawie nie było wątpliwości, że przedsiębiorstwo, które zostało poddane prywatyzacji, po odstąpieniu od umowy zachowało swoją integralność i tożsamość. Stanowiło nadal przedsiębiorstwo w rozumieniu art. 55¹ k.c.

Zatem należało rozważyć jaki był skutek wypowiedzenia umowy prywatyzacyjnej dla dalszego zatrudnienia powodów, czy nastąpiło tak jak uważają powodowie przejście zakładu pracy na nowego pracodawcę, jeżeli tak to jaki podmiot i w jakiej dacie stał się pracodawcą powodów.

Ugruntowane są obecnie poglądy w doktrynie i orzecznictwie, że w przypadku zakładów pracy funkcjonujących w sferze gospodarczej, przedmiotem przejścia jest zawsze zakład pracy (lub jego część) stanowiący zorganizowane połączenie zasobów, którego celem jest prowadzenie działalności gospodarczej. Decydującym kryterium ustalenia, czy nastąpiło „przejście”, jest ustalenie czy dana jednostka organizacyjna zachowuje tożsamość. Pojęcie jednostki gospodarczej odsyła zatem do zorganizowanej zbiorowości osób i składników pozwalających na prowadzenie działalności w tym gospodarczej, która realizuje określony cel i jest wystarczająco wyodrębniona i niezależna.

Podobne stanowiska przedstawione są także w najnowszym orzecznictwie. W wyroku SN z dnia 30 stycznia 2020 r. I PK 90/19, jeszcze szerzej przedstawiono, że przejście przedsiębiorstwa, zakładu pracy lub części zakładu pracy nie przejawia się jedynie w przekazaniu jego majątku (assets), lecz konieczne jest przede wszystkim rozważenie, czy został przekazany jako funkcjonująca jednostka, czy jego działanie jest rzeczywiście kontynuowane lub podjęte ponownie przez nowego pracodawcę. W celu oceny, czy przesłanki przejścia zostały spełnione, należy wziąć pod uwagę wszystkie okoliczności faktyczne, które charakteryzują dane zachowanie, do których zalicza się w szczególności rodzaj przedsiębiorstwa lub zakładu, o który chodzi, przejście lub brak przejścia składników majątkowych takich jak budynki i ruchomości, wartość składników niematerialnych w chwili przejścia, przejście lub brak przejścia większości pracowników przez nowego pracodawcę, przejście lub brak przejścia klientów, a także stopień podobieństwa działalności prowadzonej przed i po przejściu oraz czas ewentualnego zawieszenia tej działalności. Elementy te muszą być zawsze oceniane całościowo w kontekście konkretnej sprawy i żaden z nich nie może być samodzielnie podstawą przyjęcia, że jednostka (przedsiębiorstwo, zakład lub część zakładu) zachowała tożsamość.

Podobne stanowisko zawiera postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 lutego 2020 r., w którym wskazano, że w celu zidentyfikowania zakładu pracy lub części zakładu pracy będącej przedmiotem przejścia istotne są kryteria: przypisania jej określonego zadania, wyodrębnienie zespołu pracowników, ustalenie określonej struktury kierownictwa, umożliwienie dysponowanie środkami materialnymi, urządzeniami, specjalistyczną wiedzą, wypracowanie metod organizacji pracy. Przy przejściu części zakładu akcentowano, że można kwalifikować jako przejście zakładu pracy na innego pracodawcę (art. 23¹ § 1 k.p.), tylko wtedy, jeżeli nie było przeszkód aby kontynuować dotychczasową produkcję. (por. postanowienie z dnia 28 maja 2020 r. III PK 80/19)

W ocenie Sądu Rejonowego w sprawie powodów w dacie ich zatrudnienia, nie doszło do przejścia zakładu pracy jako zorganizowanej całości czy części.

Po pierwsze należy porównać co było przedmiotem prywatyzacji. Jak wynika z aktu notarialnego z dnia 22 grudnia 2000r. przedmiotem umowy było przedsiębiorstwo państwowe w rozumieniu art. 55(1) kc tj. zespół składników materialnych i niematerialnych przekazanych do realizacji celów gospodarczych. Zostały przekazane także zobowiązania i należności. Wartość umowy oszacowano na 20.000.000zł.

Wartością tą objęto także prawa wieczystego użytkowania gruntu nieruchomości położonych przy ul. (...), nr 12-20. (k.9)

W wyniku wypowiedzenia umowy prywatyzacyjnej w 2007r. przedmiot umowy nie został wydany co spowodowało wniesienie przez Skarb Państwa - Ministra Skarbu Państwa pozwu o wydanie przedsiębiorstwa. Zgodnie z prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego nakazano wydanie nieruchomości gruntowych wraz budynkami, budowlami i urządzeniami stanowiącymi nieruchomości i odrębne od gruntu przedmioty własności. Nakazano także wydanie ruchomości wyszczególnionych w wyroku.

Przedmiotem wydania nie były prawa i wartości niematerialne.

Powyższy wyrok oznacza ,że przedmiotem wydania nie został objęty cały przedmiot umowy prywatyzacyjnej.

Dalej należy podnieść, że w dacie zatrudnienia powodów , którzy pozostawali w zatrudnieniu do końca września 2018r. , powód A. Ł. do końca listopada 2018r.,a powódka A. K. do końca grudnia 2018r., nawet to co zostało objęte wyrokiem Sądu Okręgowego, nie zostało w całości wydane. Częściowo wynikało to z uzgodnień między przedstawicielami Wojewody, a spółką (...), co zostało wskazane w protokole wykonanych czynności z dnia 31 sierpnia 2018r. Dotyczyło to pomieszczeń biurowca. Mimo zakreślonego w protokole terminu użytkowania pomieszczeń biurowca do końca września 2018r. faktycznie nie został on wydany aż do stycznia 2020r.

Ponadto co istotne dla ewentualnej dalszej działalności Spółka miała przedstawić spisy środków trwałych , które nie należą do Skarbu Państwa (k.277). Powyższe nie zostało wykonane. Jak wynika z przesłuchania świadka L. P. maszyny Skarbu Państwa były modyfikowane dodatkowymi elementami, urządzeniami należącymi do spółki i z nimi zespolone, co nie pozwalało na faktyczne przejęcie urządzeń należących wyłącznie do Skarbu Państwa i prowadzenie na nich dalszej działalności. Świadek podał, że demontaż uniemożliwiłby Skarbowi Państwa działanie i wskazał ,że aby kontynuować dotychczasową działalność trzeba by połączyć aktywa, które miał (...) z aktywami Skarbu Państwa. Aprobaty, technologie, części maszyn i urządzeń to nie były aktywa Skarbu Państwa . Według świadka S. G. do spółki (...) miały należeć know-how, licencje , patenty.

Produkcja była także uzależniona od współpracy Spółki (...) ze spółkami (...), który przejął na siebie funkcje obsługi pod względem dostaw surowców i towarów oraz M. Term , który zajął się usługami rozliczeń w oparciu o podzielniki kosztów.

Sąd miał także na uwadze ,że Spółka (...) była podzielona na Wydziały m.in : kuźni, przetwórstwa tworzyw sztucznych, chemiczny, mechaniczny duży, mechaniczny mały, pokryć ochronnych, remontowy(k.1022) Praca na Wydziałach była skoooperowana i dostosowana dla wytworzenia ostatecznego produktu. Zatem trudno w takiej sytuacji ocenić aby przekazanie maszyn czy urządzeń choćby z jednego lub kilku Wydziałów miało stanowić o przejściu zakładu pracy, czy też jego części. Powodowie A. K. (1) , A. Ł. (1) wyjaśnili, że działy samodzielnie nie mogły bez siebie istnieć.

Należało zwrócić przy tym uwagę ,że urządzenia w laboratorium pomiarowym nie należały do Skarbu Państwa. Wystąpiłby zatem brak możliwości kontynuowania dotychczasowej produkcji nie tylko z uwagi na brak wszystkich potrzebnych maszyn i urządzeń po stronie Skarbu Państwa w innych wydziałach ale również z uwagi na brak urządzeń pomiarowych w laboratorium pomiarowym zamykającym całość produkcji.

Powyższe oznacza ,że podmiot przejmujący mienie Skarbu Państwa od Spółki (...), nie miałby ani technicznej, technologicznej ani organizacyjnej możliwości prowadzenia dotychczasowej działalności spółki.

Nie było także możliwe prowadzenie działalności w dotychczasowym miejscu i w dotychczasowych pomieszczeniach . Należało mieć na uwadze, że użytkowanie wieczyste gruntu ustanowione na rzecz przedsiębiorstwa państwowego podlegającego ustawie z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji (jedn. tekst: Dz. U. 2002 r. Nr 171, poz. 1397 ze zm.) wygasa z mocy prawa w chwili rozwiązania przez Skarb Państwa przed terminem umowy o oddanie tego przedsiębiorstwa do odpłatnego korzystania. (Por. Uchwała Sądu Najwyższego z dnia 28 kwietnia 2004 r. III CZP 17/04)

Zmienił się także plan zagospodarowania przestrzennego terenów na których spółka prowadziła działalność i na których znajdowały się nieruchomości i budynki Skarbu Państwa.

Powodowie w piśmie z dnia 7 stycznia 2021r. argumentowali także, że możliwym było stworzenie czy powołanie pomocniczej jednostki organizacyjnej , a także stworzenie czy uczestnictwo w spółkach prawa handlowego , w celu urzeczywistnienia ciężących na wojewodzie wynikających z przepisów ustawy o zasadach zarządzania mieniem państwowym (k.789).

Zdaniem sądu to przejmowany zakład lub jego część ma spełniać cechy wyodrębnionej , zorganizowanej i niezależnej jednostki, co czyni zbędnym tworzenie nowego podmiotu. Konieczność stworzenia takiego podmiotu nie pozwalałaby zatem na przyjęcie, że zachodzą przesłanki z art. 23(1) kp.

Sąd rozważając zebrany materiał , miał także na uwadze, że w umowie prywatyzacyjnej określono, że przejmująca spółka jest pracodawcą w rozumieniu art. 3 kp. Spółka stosowanie do art. 23(1) kp staje się z mocy prawa , stroną w dotychczasowych stosunkach pracy ze wszystkimi pracownikami przedsiębiorstwa.(k.18)

Inne było stanowisko stron w zakresie przejęcia pracowników w protokole z dnia 14 sierpnia 2018r. wskazano ,że pracownicy firmy (...) nie zostają przejęci przez Wojewodę.

Sąd podziela pogląd ,że nie jest możliwe uchylene skutków działania przepisu art. 23(1) kp w wyniku czynności prawnej (umowy) pomiędzy dotychczasowym i nowym pracodawcą. Jednakże takie ustalenia stron w sierpniu 2018r. pozwalają na ocenę, w jaki sposób same strony oceniały skutek w postaci zabezpieczenia nieruchomości, budynków i rzeczy ruchomych dla dalszego zatrudnienia pracowników przez reprezentanta Skarbu Państwa. Rozwinięcie powyższych ustaleń znalazło odzwierciedlenie w protokole z dnia 31 sierpnia 2018r. w którym wskazano, że będzie następowało przygotowanie i porządkowanie dokumentacji na potrzeby zwalnianych pracowników , umożliwiające będą spotkania zwalnianych pracowników z pracownikami PUP oraz potencjalnymi pracodawcami. Wykonywać pracę od 1.09. 2018r. faktycznie mieli pracownicy nie produkcyjni co wynika z wykazu pracowników z dnia 31 .08.2018r. (k.280v)

Można także ocenić, że strony same nie traktowały podejmowanych w sierpniu 2018r. czynności jako wypełniających przesłanki przejęcia zakładu pracy przez nowego pracodawcę, czego wyrazem było także złożenie pracownikom wypowiedzeń umów o pracę. Powodowie w związku z rozwiązaniem umów zwrócili się o wypłatę świadczeń do Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

Argument powodów ,że pracownicy byli gotowi do dalszej pracy, lecz zostało to uniemożliwione nie jest przesądzający. Trzeba zwrócić uwagę, że powodowie i inni pracownicy nie mogliby by faktycznie wykonywać działalności dotychczasowego pracodawcy tylko w oparciu o mienie należące do Skarbu Państwa. Ponadto jak wynika z przesłuchania powodów taką gotowość faktycznie deklarowało tylko część pracowników, część rezygnowała przechodząc na emeryturę, szukając innego zatrudnienia.

Ocena powodów, że mogli wykonywać jakąś pracę w oparciu o zabezpieczone maszyny nie byłaby podstawą do oceny, że jednostka (przedsiębiorstwo, zakład lub część zakładu) zachowała tożsamość w całości czy nawet w części.

Nie mogło być mowy o zachowaniu tożsamości przejmowanej jednostki gospodarczej, skoro jej funkcjonowanie z dniem 31 sierpnia 2018 r. zostało wygaszone we wszystkich możliwych aspektach. Po tej dacie żadna jednostka

gospodarcza, która produkowałaby wodomierze już na byłym terenie spółki (...) nie funkcjonowała. Nie ma potrzeby w tym zakresie przeprowadzania jakiegokolwiek „testu tożsamości” (znanego jako test (...); zob. wyrok w sprawie C-24/85, J. S. przeciwko G. B. A. C..V. and A. B. en Z. B.V., (...) [1986] (...); zob. także wyrok Sądu Najwyższego z 13 kwietnia 2010 r., I PK 210/09, OSNP 2011/19-20/249, M. K., Przesłanki przejścia zakładu pracy lub jego części na nowego pracodawcę w najnowszym orzecznictwie SN, Monitor Prawa Pracy 2013/2, Legalis; zob. także Z. Hajn, Pojęcie jednostki gospodarczej w dyrektywie 2001/23/WE w sprawie przejścia zakładu pracy w świetle kontrowersji dotyczących stosowania testu Sützen, EPS 2014, nr 1, s. 24-27 i przywołane tam uwagi dotyczące testu Sützen).

Sąd miał na uwadze, że niekiedy formuje się poglądy, że w odróżnieniu od linii orzeczniczej Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, do zastosowania art. 23¹ k.p. nie jest wymagane zachowanie tożsamości prowadzonej działalności. Wymagane jest tylko świadczenie pracy przez pracowników na rzecz nowego pracodawcy. Istotną okolicznością jest tu także fakt, że w wyniku dokonanych zmian organizacyjnych nie ma zapotrzebowania na pracę danego pracownika w jego dotychczasowym miejscu i rozmiarze. Przejęcie zakładu pracy, co zostało wykazane wyżej, musi polegać na formalnym nabyciu przedsiębiorstwa lub jego części oraz nie zależy od rodzaju czynności prawnej, na podstawie której następuje przejęcie części zakładu pracy w faktyczne władanie. Podnosi się, że linia orzecznicza Sądu Najwyższego prowadzi do wniosku, że istota przejścia w rozumieniu prawa polskiego nie zasadza się na zachowaniu tożsamości działalności poprzedniego pracodawcy, ale na przejęciu pracowników, a wraz z nimi składników majątkowych objętych w faktyczne władztwo, choć ten drugi element niekoniecznie musi wystąpić (M. Tomaszewska [w:] Kodeks pracy. Komentarz. Tom I. Art. 1-113, wyd. V, red. K. W. Baran, Warszawa 2020, art. 23¹ k.p., t. 3, Lex). Warto zauważyć, że przywołany pogląd odwołuje się do stanowisk orzeczniczych dość odległych w czasie, kiedy proces prounijnej wykładni art. 23¹ k.p. nie był tak mocno zaawansowany. Z pewnością tych orzeczeń nie można obecnie uznawać za reprezentatywne. Niezależnie od tego, nawet ten pogląd akcentuje konieczność przejścia pracowników jako elementu stanu faktycznego. Taki zaś stan rzeczy w przedmiotowej sprawie nie wystąpił.

Dalej należało zgodzić się ze stanowiskiem pozwanych, że uprawnienia wobec zabezpieczonego majątku Skarbu Państwa wykonuje Wojewoda (...) i będzie wykonywał je do czasu rozstrzygnięcia o sposobie zagospodarowania mienia państwowego. Powyższe ma swoje źródło w przepisie art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 735, dalej: „Ustawa”), który stanowi podstawę do podejmowania przez właściwego wojewodę działań w stosunku do mienia pozostałego po rozwiązanych bądź wygasłych umowach o oddanie przedsiębiorstwa do odpłatnego korzystania (art. 35 ust. 1 pkt 1 lit. b Ustawy).

Na gruncie przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2020 r. poz. 65), organem właściwym w odniesieniu do nieruchomości stanowiących własność Skarbu Państwa jest starosta, wykonujący zadania z zakresu administracji rządowej (art. 4 pkt 9).

W obecnym stanie prawnym Minister (...) i (...) reprezentuje Skarb Państwa w zakresie ewentualnego dochodzenia roszczeń wynikających z umów prywatyzacji bezpośredniej (i pośredniej). Zgodnie z art. 106 ust. 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. przepisy wprowadzające ustawę o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 2260), zgodnie z którym, minister właściwy do spraw gospodarki wykonuje kompetencje ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa w sprawach umów prywatyzacji bezpośredniej, których przedmiotem jest rozporządzenie wszystkimi składnikami niematerialnymi i materialnymi majątku przedsiębiorstwa państwowego poprzez sprzedaż przedsiębiorstwa, wniesienie przedsiębiorstwa do spółki lub oddanie przedsiębiorstwa do odpłatnego korzystania, w tym w zakresie zawarcia i wykonania umów prywatyzacji bezpośredniej (oraz uprawnień pracowników). Zgodnie natomiast z § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 06 października 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra (...), Pracy i (...) (Dz. U. z 2020 r. poz. 1718), działem administracji rządowej gospodarka kierował Minister (...), Pracy i (...), a obecnie Minister (...) i (...).

Zdaniem sądu powyższe przepisy nie stanowią o automatycznym stosowaniu przepisu o przejściu zakładu pracy na pozwanych.

Ponadto pozwany Minister ani Ministerstwo nie przejęli władztwa na rzeczami i już choćby z tego powodu nie można rozważać wobec nich stosowania art. 23 (1) kp (por. wyrok Sądu Najwyższego z 2.08.2007 r., V CSK 156/07, wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 15 kwietnia 2019 r. III AUa 1064/17)

Podsumowując łączna analiza tych wszystkich elementów nie pozwala na ocenę, iż w dacie zatrudnienia powodów doszło do przejęcia zakładu pracy powodów jako zorganizowanej całości czy części przez innego pracodawcę, nie przejęli zakładu pozwani mając na uwadze przedstawione zasady wynikające z art. 23(1) kp.

Zgłoszone przez powodów roszczenie alternatywne również nie zasługiwało na uwzględnienie. Opierało się ono na założeniu, iż pozwany (bez sprecyzowania który z nich) celowo zaniechał prowadzenia działalności gospodarczej, która winna się odbywać w oparciu o przejęty przez Skarb Państwa majątek spółki (...) aby uniknąć następstw prawnych związanych z przejściem zakładu pracy w trybie art. 23¹ k.p. i ponoszenia odpowiedzialności za zobowiązania z tytułu stosunku pracy. Jako podstawę prawną roszczenia alternatywnego powodowie wskazali art. 416 k.c. („osoba prawna jest obowiązana do naprawienia szkody wyrządzonej z winy jej organu”), zaś powinność prowadzenia działalności gospodarczej wywodzili z art. 20 i 24 Konstytucji RP.

Zdaniem sądu przypisanie odpowiedzialności deliktowej wymaga wykazania jej przesłanek, tj. szkody, bezprawnego i zawinionego zachowania oraz związku przyczynowego między szkodą a wskazanym zachowaniem. W przedmiotowej sprawie nie występuje co najmniej przesłanka bezprawności.

Sąd miał na uwadze art. 53 ust. 2 ustawy o komercjalizacji w zw. z art. 106 ustawy przepisów wprowadzających ustawę o zasadach zarządzania mieniem państwowym. Przepis ten stanowi, że w przypadku rozwiązania umowy przed końcem terminu, na który została zawarta, Skarb Państwa może:

- 1) przeprowadzić prywatyzację przedsiębiorstwa, które było jej przedmiotem, lub odpłatnie zbyć przejęte składniki mienia pozostałe po takim przedsiębiorstwie - w trybie publicznym określonym w art. 48 ust. 1;
- 2) wnieść bez zachowania trybu określonego w art. 48 ust. 1 przedsiębiorstwo lub przejęte składniki mienia pozostałe po takim przedsiębiorstwie do jednoosobowej spółki Skarbu Państwa.

Zgodnie z art. 35 ust. 1 pkt 1 lit. b i ust. 4 zd. 1 ustawy o zasadach zarządzania mieniem państwowym do czasu rozstrzygnięcia o sposobie zagospodarowania mienia państwowego, właściwy wojewoda wykonuje uprawnienia przysługujące Skarbowi Państwa wobec innego niż środki finansowe mienia pozostałego po zlikwidowanych państwowych jednostkach organizacyjnych lub spółkach z udziałem Skarbu Państwa. O sposobie zagospodarowania tego mienia, w tym nieruchomości, rozstrzyga właściwy wojewoda, chyba że odrębne przepisy stanowią inaczej.

Z cytowanego przepisu w żaden sposób nie da się wywieść powinności dalszego prowadzenia dotychczasowej działalności gospodarczej. Nakłada on tylko obowiązek określonego zadysponowania przez wojewodę mieniem stosownie do zasad prawidłowej gospodarki (art. 4 ust. 2 ustawy o zasadach zarządzania mieniem państwowym). Jeżeli więc decyzja wojewody mieści się w katalogu dopuszczonych przez prawo działań, to nie można jednocześnie uznać, że jest ona bezprawna w oparciu o inne kryteria prawne. Bezprawne byłoby natomiast działanie, którego ów katalog nie obejmuje. Wojewoda podjął decyzję o odpłatnym zbyciu przejętych składników mienia pozostałego prywatyzowanym przedsiębiorstwie, a więc jego działanie miało oparcie w przepisach prawa. Powodowie w istocie zaś oczekiwali, aby Wojewoda podjął działania pozaprawne, skoro podnosili, że zdarzeniem szkodowym było celowe zaniechanie wznowienia działalności gospodarczej na podstawie przejętego majątku, czego Wojewoda, ani którykolwiek inny przedstawiciel Skarbu Państwa nie był władny uczynić.

Nie zmieniają tego przywołane przez powodów przepisy Konstytucji RP. Z wyrażonej w art. 20 zasady społecznej gospodarki rynkowej oraz z ustanowionej w art. 24 zasady ochrony pracy nie da się przecież wywieść wniosku, iż wojewoda w przedmiotowej sprawie powinien podjąć działania polegające na dalszym prowadzeniu działalności gospodarczej przez przedsiębiorstwo, które dotychczas funkcjonowało pod szyldem spółki (...). Przywołane przepisy formułują podstawy ustroju gospodarczego państwa i nie jest możliwe na ich podstawie ocena, że w danej sytuacji

wojewoda ma podjąć taką lub inną decyzję co do sposobu zagospodarowania mienia Skarbu Państwa zwróconego w związku z rozwiązaniem umowy przed końcem terminu, na który została zawarta. Warto nadmienić, że przepisy ustawy o zasadach zarządzania mieniem państwowym stanowią wykonanie art. 218 Konstytucji, który stanowi, że organizację Skarbu Państwa oraz sposób zarządzania majątkiem Skarbu Państwa określa ustawa. Działania Wojewody w niniejszej sprawie miały zatem także pośrednie umocowanie konstytucyjne.

Ponadto, gdyby nawet uznać, że w realiach niniejszej sprawy celowe i zgodne z prawem było dalsze prowadzenie działalności gospodarczej przez Skarb Państwa w oparciu o dotychczasowy majątek spółki (...), to przecież nie oznacza to obowiązku dalszego zatrudnienia tych samych pracowników. W tym zakresie musiałyby występować wynikające z przepisów prawa następstwo prawne zakładające w swej konstrukcji kontynuację stosunków pracy. Mogłoby to być następstwo uregulowane np. w art. 23¹ k.p. Takowego jednak w niniejszej sprawie nie zidentyfikowano.

Nie doszło zatem do wyrządzenia powodowi szkody czynem niedozwolonym, który miał polegać na zaniechaniu kontynuowania przez Skarb Państwa działalności gospodarczej. Żaden przepis takiego obowiązku nie przewidywał, zaś działania Skarbu Państwa zmierzające do odzyskania mienia po nieudanym projekcie prywatyzacyjnym, a także decyzja o sprzedaży jego poszczególnych składników miała oparcie w przepisach prawa, tj. w art. 53 ust. 2 ustawy o komercjalizacji. Nie była ona zatem bezprawna, co skutkowało również oddaleniem powództwa zgłoszonego jako alternatywne (art. 416 a contrario k.c.).

Zbędna była w sprawie ocena czy uznanie roszczeń powodów przez Spółkę (...) (tj. poprzedniego pracodawcę) zmieniło ich okres przedawnienia , skoro nie było podstaw domagania się zapłaty zgłoszonych świadczeń od pozwanych.

Sąd nie obciążył powodów kosztami zastępstwa procesowego pozwanych mając na uwadze art. 102 kpc. Sprawa była bardzo złożona. Powodowie nie są prawnikami i mieli prawo wierzyć w zapewnienia zarządu (...), czy składane opinie prawne co do tego, że ich stanowisko zasługuje na uwzględnienie.

Kosztami sądowymi sąd obciążył Skarb Państwa bez orzeczenia o ich uiszczeniu przez strony procesu jako ustawowo zwolnionych z ich uiszczenia , pozwani ponadto nie byli stroną przegrywającą postępowanie (art. 94 i art. 96 ust.1 pkt.4 art. 97 i art. 113 ust.1 a contrario ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Sędzia Alina Kordus-Krajewska